

Den Europæiske Unions Tidende

L 145

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

31. maj 2011

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjs emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2011 af 11. maj 2011 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklause i frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Republikken Korea 19
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 512/2011 af 11. maj 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 28
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2011 af 11. maj 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁾ 30

Pris: 4 EUR

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 510/2011

af 11. maj 2011

om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽³⁾, tilstræbes det at stabilisere koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet. Hvis dette mål skal nås, må den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke stige med mere end 2 °C over de førindustrielle niveauer. Den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) viser, at for at nå det mål skal de globale emissioner af drivhusgasser kulminere i 2020. På mødet den 8.-9. marts 2007 afgav Det Europæiske Råd et fast tilsagn om at nedbringe Fællesskabets samlede drivhusgasemissioner med mindst 20 % i forhold til 1990-

niveauerne frem til 2020 og med 30 % under forudsætning af, at andre industrilande giver tilsagn om lignende emissionsreduktioner, og at de økonomisk mere udviklede udviklingslande yder et bidrag i overensstemmelse med deres respektive kapaciteter.

- (2) Kommissionen færdiggjorde i 2009 en gennemgang af Unionens strategi for bæredygtig udvikling med særligt fokus på de mest presserende problemer ved bæredygtig udvikling, nemlig transport, klimaændringer, folkesundhed og energibesparelse.
- (3) For at de nødvendige emissionsreduktioner kan nås, bør der gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og EU-plan i alle Unionens økonomiske sektorer og ikke kun i industri- og energisektoren. I Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽⁴⁾ fastsættes bestemmelser om en gennemsnitlig reduktion på 10 % i forhold til 2005-niveauerne i de sektorer, der ikke er omfattet af Unionens emissionshandelsordning, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁵⁾, herunder vejtransport. Vejtransportsektoren tegner sig for den næststørste udledning af drivhusgasser i Unionen, og sektorens emissioner, herunder emissionerne fra lette erhvervskøretøjer, er stadig stigende. Hvis vejtransportsektorens emissioner fortsætter med at stige, vil det i høj grad undergrave andre sektoreres indsats for at bekæmpe klimaændringerne.
- (4) Med EU-mål for nye landevejskøretøjer skabes der et mere sikkert grundlag for fabrikanternes planlægning

⁽¹⁾ EUT C 44 af 11.2.2011, s. 157.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.2.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 31.3.2011.

⁽³⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

⁽⁵⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

og større fleksibilitet med henblik på at opfylde kravet om at nedbringe CO₂-emissioner, end det ville være tilfældet med særskilte nationale reduktionsmål. Ved fastlæggelsen af præstationsnormer for emissioner er det væsentligt at tage hensyn til deres indflydelse på markedet og fabrikanternes konkurrenceevne, de direkte og indirekte omkostninger, som påføres erhvervslivet, og de fordele, der opstår i form af tilskyndelse til at innovere og nedbringe energiforbruget og brændstofomkostningerne.

- (5) For at fremme den europæiske bilindustris konkurrenceevne bør der anvendes tilskyndelsesordninger, såsom modregning af miljøinnovationer og bevilling af superkreditter.
- (6) I sine meddelelser af 7. februar 2007 »Resultaterne af revisionen af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer« og »En konkurrencevenlig lovramme for automobiler i det 21. århundrede (CARS21)« understregede Kommissionen, at fællesskabsmålet om gennemsnitlige emissioner fra bilparken af nye personbiler på 120 g CO₂/km ikke ville blive opfyldt i 2012, medmindre der træffes yderligere foranstaltninger.
- (7) I disse meddelelser blev der foreslået en integreret tilgang med henblik på at nå fællesskabsmålet om gennemsnitlige emissioner på 120 g CO₂/km fra nye personbiler, der registreres i Fællesskabet, i 2012 ved at fokusere på obligatoriske CO₂-emissionsreduktioner for at nå målet på 130 g CO₂/km for den gennemsnitlige bilpark af nye biler ved hjælp af forbedringer af bilmotorteknologien og en yderligere reduktion på 10 g CO₂/km eller tilsvarende, hvis det er teknisk nødvendigt, gennem andre teknologiske forbedringer, herunder fremskridt med brændstoføkonomien i lette erhvervskøretøjer.
- (8) Bestemmelserne som gennemfører målsætningen om emissioner fra lette erhvervskøretøjer bør være i overensstemmelse med lovrammen for gennemførelse af målene om emissioner fra bilparken af nye personbiler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽¹⁾.
- (9) Lovrammen for gennemførelsen af de gennemsnitlige emissionsmål for bilparken af nye lette erhvervskøretøjer bør sikre, at reduktionsmålene er konkurrencemæssigt neutrale, socialt acceptable og bæredygtige, og at de tager hensyn til forskelligheden af Europas automobilfa-

brikanter, og at de giver mulighed for at undgå unødigt konkurrenceforvridning mellem disse. Lovrammen bør kunne forenes med det overordnede mål om at nå Unionens emissionsreduktionsmål og bør suppleres af andre mere brugsrelaterede instrumenter, f.eks. differentierede bil- og energiafgifter eller foranstaltninger til begrænsning af hastigheden i lette erhvervskøretøjer.

- (10) For at opretholde diversiteten på markedet for lette erhvervskøretøjer og dets evne til at imødekomme forskellige forbrugerbehov bør CO₂-emissionsmålene for lette erhvervskøretøjer fastsættes som en lineær funktion af køretøjernes nytte. Et egnet parameter til at beskrive denne nytte er massen, der skaber sammenhæng med de nuværende emissioner og derfor fører til mere realistiske og konkurrencemæssigt neutrale mål. Endvidere er der let adgang til data om masse. Data for alternative nytteparametre som f.eks. fodaftryk (gennemsnitlig akselafstand gange sporvidde) og nyttelast bør indsamles for at lette mere langsigtede evalueringer af den nyttebaserede tilgang.
- (11) Denne forordning fremmer aktivt miljøinnovation og tager hensyn til den fremtidige teknologiske udvikling, hvilket kan forbedre den europæiske automobilindustris konkurrenceevne på lang sigt og skabe flere arbejdspladser af høj kvalitet. Som et middel til systematisk at vurdere miljøinnovationernes emissionsforbedringer bør Kommissionen overveje muligheden af at medtage foranstaltninger til miljøinnovation i forbindelse med gennemgangen af prøvningsprocedurer, jf. artikel 14, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽²⁾, under hensyntagen til de tekniske og økonomiske virkninger heraf.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler ⁽³⁾ kræver allerede, at reklamemateriale for biler oplyser den endelige forbruger om køretøjets officielle CO₂-emissioner og det officielle brændstofforbrug. Kommissionen har i sin henstilling 2003/217/EF af 26. marts 2003 om anvendelse af bestemmelserne om reklamemateriale i direktiv 1999/94/EF på andre medier ⁽⁴⁾ fortolket dette på en sådan måde, at det omfatter reklamer. Anvendelsesområdet for direktiv 1999/94/EF bør derfor udvides til at omfatte lette erhvervskøretøjer, således at det af reklamematerialet for enhver form for let erhvervskøretøj bør

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT L 82 af 29.3.2003, s. 33.

kræves, at slutbrugeren oplyses om de officielle CO₂-emissioner og det officielle brændstofforbrug for det pågældende køretøj, når der forefindes energi- eller prisrelaterede oplysninger, senest i 2014.

- (13) I erkendelse af de meget høje forsknings- og udviklingsomkostninger samt meget høje enhedsproduktionsomkostninger for de første generationer af køretøjsteknologier med meget lave CO₂-emissioner, som skal markedsføres efter denne forordnings ikrafttræden, tilstræbes det med denne forordning midlertidigt at fremskynde og fremme markedsføringen på EU-markedet af køretøjer med ultralave CO₂-emissioner under de indledende faser af deres lancering.
- (14) Anvendelsen af visse alternative brændstoffer kan give væsentlige CO₂-reduktioner beregnet på et »well-to-wheel«-grundlag. Denne forordning omfatter derfor specifikke bestemmelser, hvis sigte er yderligere at fremme en udvidet brug af visse køretøjer, der anvender alternative brændstoffer, på EU-markedet.
- (15) Senest den 1. januar 2012 bør Kommissionen med henblik på at forbedre dataindsamling om og måling af brændstofforbruget tage stilling til, om den relevante lovgivning bør ændres med henblik på at indføre en forpligtelse for fabrikanter, som ønsker typegodkendelse af køretøjer i klasse N₁ som defineret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer⁽¹⁾, til at udstyre hvert enkelt køretøj med en brændstofforbrugsmåler.
- (16) Af hensyn til sammenhængen med forordning (EF) nr. 443/2009 og for at undgå misbrug bør målet anvendes på nye lette erhvervskøretøjer, som registreres i Unionen for første gang, og som, bortset fra en begrænset periode, ikke tidligere har været registreret uden for Unionen.
- (17) I direktiv 2007/46/EF etableres en harmoniseret ramme med administrative bestemmelser og almene tekniske krav vedrørende godkendelse af alle nye køretøjer inden for direktivets anvendelsesområde. Den enhed, der er ansvarlig for efterlevelsen af denne forordning, bør være den samme som den enhed, der er ansvarlig for alle aspekter af typegodkendelsesprocessen i overensstemmelse med direktiv 2007/46/EF og for sikring af produktionens overensstemmelse.
- (18) Fabrikanterne bør have fleksibilitet til at beslutte, hvordan de opfylder deres mål i medfør af denne forordning, og

de bør kunne udligne emissionerne over deres bilpark af nye køretøjer i stedet for at skulle opfylde CO₂-mål for hvert enkelt køretøj. Fabrikanterne bør derfor pålægges at sikre, at de gennemsnitlige specifikke emissioner for alle nye lette erhvervskøretøjer, som registreres i Unionen, og som de bærer ansvaret for, ikke overstiger gennemsnittet af emissionsmålene for disse køretøjer. Dette krav bør indføres mellem 2014 og 2017 for at lette dets indførelse. Dette er i overensstemmelse med de givne frister og varigheden af den indfasningsperiode, der er fastsat i forordning (EF) nr. 443/2009.

- (19) For at sikre, at målene afspejler de særlige omstændigheder hos mindre fabrikanter og nichefabrikanter og er forenelige med fabrikantens reduktionspotentiale, bør der fastsættes alternative emissionsreduktionsmål for sådanne fabrikanter under hensyntagen til de teknologiske muligheder for, at de specifikke CO₂-emissioner for en given fabrikants køretøjer kan reduceres, og i overensstemmelse med de pågældende markedssegmenters særlige træk. Denne undtagelse bør være omfattet af gennemgangen af de specifikke emissionsmål i bilag I, som skal være afsluttet senest i begyndelsen af 2013.
- (20) I Unionens strategi for nedbringelse af CO₂-emissioner fra personbiler og lette erhvervskøretøjer er der fastsat en integreret tilgang med henblik på at nå EU-målet på 120 g CO₂/km i 2012, samtidig med at der også præsenteres en mere langsigtet vision for yderligere emissionsreduktioner. Forordning (EF) nr. 443/2009 underbygger dette mere langsigtete synspunkt ved at fastsætte et mål på 95 g CO₂/km som gennemsnitlige emissioner for bilparken af nye biler. For at sikre overensstemmelse med denne tilgang og for at skabe et sikkert grundlag for industriens planlægning bør der fastsættes et langsigtet mål for specifikke CO₂-emissioner fra lette erhvervskøretøjer i 2020.
- (21) Med henblik på at skabe fleksibilitet for fabrikanterne, når de skal opfylde deres emissionsmål i henhold til denne forordning, kan de aftale at danne en pool på et åbent, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag. Når der dannes en pool, bør de enkelte fabrikanters mål erstattes af et fælles mål for poolen, som bør nås kollektivt af poolens medlemmer.
- (22) De specifikke CO₂-emissioner for trinvis færdigopbyggede køretøjer tildeles fabrikanten af basiskøretøjet.
- (23) For at sikre, at værdierne for CO₂-emissioner og brændstofeffektivitet for trinvis færdigopbyggede køretøjer er repræsentative, bør Kommissionen fremlægge en særlig procedure og, hvor det er relevant, overveje at revidere lovgivningen om typegodkendelse.

⁽¹⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

- (24) Der er behov for en robust overholdelsesmekanisme for at sikre, at målene i denne forordning opfyldes.
- (25) Nye lette erhvervskøretøjs specifikke CO₂-emissioner måles på et harmoniseret grundlag i Unionen efter metoden i forordning (EF) nr. 715/2007. For at minimere den administrative byrde ved ordningen bør opfyldelsen måles på grundlag af data om registreringer af nye køretøjer i Unionen, som medlemsstaterne indsamler og indberetter til Kommissionen. Af hensyn til sammenhængen i de data, der anvendes til at vurdere opfyldelsen, bør reglerne for indsamling og indberetning af disse data så vidt muligt harmoniseres.
- (26) I direktiv 2007/46/EF kræves det, at fabrikanten leverer en typeattest, der skal ledsage hvert nyt let erhvervskøretøj, og at medlemsstaterne kun må tillade registrering og ibrugtagning af et nyt let erhvervskøretøj, hvis det ledsages af en gyldig typeattest. Data, som medlemsstaterne indsamler, bør være i overensstemmelse med den typeattest, som fabrikanten udsteder for det lette erhvervskøretøj, og bør kun baseres på dette dokument. Der bør udarbejdes en standarddatabase i Unionen over data om typeattester. Databaseen bør anvendes som fælles reference for at give medlemsstaterne mulighed for lettere at vedligeholde deres registreringsdata, når køretøjer nyregistreres.
- (27) Fabrikanternes opfyldelse af målene i denne forordning bør vurderes på EU-plan. Fabrikanten, hvis gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner overstiger grænserne i denne forordning, bør pålægges en afgift for emissionsoverskridelsen for hvert kalenderår fra den 1. januar 2014. Afgiftens størrelse bør justeres alt efter i hvor høj grad fabrikanterne overskrider deres mål. For at sikre konsekvens bør afgiftsmekanismen svare til den, der er fastsat i forordning (EF) nr. 443/2009. Afgifterne for emissionsoverskridelser bør betragtes som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (28) Nationale foranstaltninger, som medlemsstaterne eventuelt bevarer eller indfører i overensstemmelse med artikel 193 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bør på baggrund af denne forordnings formål og procedurer ikke indføre yderligere eller højere bøder for fabrikanter, der ikke opfylder deres mål i medfør af denne forordning.
- (29) Denne forordning berører ikke den fulde anvendelse af Unionens konkurrenceregler.
- (30) Der bør overvejes nye fremgangsmåder til at opnå det langsigtede mål, herunder navnlig kurvens hældning, nytteparameteret og afgiftsordningen for emissionsoverskridelser.
- (31) Landevejskøretøjs hastighed har stor indvirkning på deres brændstofforbrug og CO₂-emissioner. Uden hastighedsbegrænsning for lette erhvervskøretøjer er det desuden muligt, at der er et element af konkurrence med hensyn til tophastighed, som kan resultere i overdimensionerede drivaggregater og tilhørende ineffektivitet under langsommere driftsbetingelser. Det er derfor hensigtsmæssigt at undersøge muligheden for at udvide anvendelsesområdet for Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet ⁽¹⁾ med det formål at medtage de lette erhvervskøretøjer, som er omfattet af denne forordning.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, navnlig for vedtagelsen af detaljerede bestemmelser om overvågningen og indberetningen af gennemsnitlige emissioner, nemlig for så vidt angår indsamling, registrering, udformning, transmission, beregning og videregivelse af oplysninger vedrørende gennemsnitlige emissioner og anvendelsen af kravene i bilag II, samt for vedtagelsen af den detaljerede ordning for opkrævning af afgifter for emissionsoverskridelser og de nærmere bestemmelser vedrørende proceduren for godkendelse af innovative teknologier, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾.
- (33) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at ændre de i bilag II fastsatte krav om overvågning og indberetning i lyset af erfaringerne med anvendelsen af denne forordning, justere værdien M₀ som omhandlet i bilag I til nye lette erhvervskøretøjs gennemsnitlige masse i de foregående tre kalenderår, fastsætte bestemmelser for kriterierne for indrømmelse af undtagelser, om indholdet af ansøgninger og om indholdet og vurderingen af programmer til nedbringelse af de specifikke CO₂-emissioner samt at tilpasse formlerne i bilag I, så de afspejler enhver ændring i den forskriftsmæssige afprøvningsprocedure for måling af specifikke CO₂-emissioner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.

⁽¹⁾ EFT L 57 af 2.3.1992, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

(34) Målet for denne forordning, nemlig fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjs emissioner, kan ikke opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af dens omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og mål

1. I denne forordning fastsættes præstationsmål for nye lette erhvervskøretøjs CO₂-emissioner. I denne forordning fastsættes de gennemsnitlige CO₂-emissioner for nye lette erhvervskøretøjer til 175 g CO₂/km, som skal nås ved hjælp af forbedringer i køretøjsteknologien, målt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, samt ved hjælp af innovative teknologier.

2. Fra 2020 fastsættes der i denne forordning et mål på 147 g CO₂/km for de gennemsnitlige emissioner fra nye lette erhvervskøretøjer, der registreres i Unionen under forudsætning af, at det bekræftes, at dette kan realiseres, jf. artikel 13, stk. 1.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på motorkøretøjer i klasse N₁, som defineret i bilag II til direktiv 2007/46/EF, med en referencemasse på højst 2 610 kg og på køretøjer i klasse N₁, som typegodkendelsen er udvidet til i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007 (»lette erhvervskøretøjer«), der er registreret i Unionen for første gang, og som ikke tidligere har været registreret uden for Unionen (»nye lette erhvervskøretøjer«).

2. En tidligere registrering uden for Unionen foretaget mindre end tre måneder før registreringen i Unionen tages ikke i betragtning.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på »køretøjer til særlig anvendelse«, jf. del A, punkt 5, i bilag II til direktiv 2007/46/EF.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner« i relation til en fabrikant: de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fra alle lette erhvervskøretøjer, som fabrikanten har fremstillet
- b) »typeattest«: den attest, der er nævnt i artikel 18 i direktiv 2007/46/EF

c) »trinvis færdigopbygget køretøj«: et køretøj, hvor typegodkendelsen er udstedt efter afslutning af en etapevis typegodkendelsesproces i overensstemmelse med direktiv 2007/46/EF

d) »færdigopbygget køretøj«: ethvert køretøj, som ikke skal opbygges yderligere for at opfylde de relevante tekniske krav i direktiv 2007/46/EF

e) »basiskøretøj«: ethvert køretøj, som anvendes på det indledende trin i en etapevis typegodkendelsesprocedure

f) »fabrikant«: en person eller organisation, som over for den godkendende myndighed er ansvarlig for alle aspekter af EF-typegodkendelsesproceduren, jf. direktiv 2007/46/EF, og for produktionens overensstemmelse

g) »masse«: massen af køretøjet med karrosseri i køreklar stand som anført på typeattesten og defineret i punkt 2.6 i bilag I til direktiv 2007/46/EF

h) »specifikke CO₂-emissioner«: et let erhvervskøretøjs emissioner målt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007 og specificeret som CO₂-masseemission (kombineret) på typeattesten for det færdigopbyggede eller trinvis færdigopbyggede køretøj

i) »specifikt emissionsmål« i relation til en fabrikant: gennemsnittet af de vejledende specifikke CO₂-emissioner, der er fastsat i overensstemmelse med bilag I, for hvert nyt let erhvervskøretøj, som fabrikanten har fremstillet, eller, hvis fabrikanten har fået tildelt en undtagelsesbestemmelse efter artikel 11, de specifikke emissionsmål, der er fastsat ifølge denne undtagelsesbestemmelse

j) »fodaftrek«: den gennemsnitlige sporvidde ganget med akselafstanden som anført i typegodkendelsesattesten og defineret i afsnit 2.1 og 2.3 i bilag I til direktiv 2007/46/EF

k) »nyttelast«: forskellen mellem den teknisk tilladte totalmasse i henhold til bilag II til direktiv 2007/46/EF og køretøjets masse.

2. I denne forordning forstås ved »en gruppe af forbundne fabrikanter« en fabrikant og dennes forbundne virksomheder. For så vidt angår en fabrikant forstås ved »forbundne virksomheder«:

a) virksomheder, hvor fabrikanten direkte eller indirekte:

i) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne

ii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i tilsynsorganet, bestyrelsen eller i de organer, som retligt repræsenterer virksomheden, eller

iii) har ret til at lede virksomhedens forretninger

- b) virksomheder, som direkte eller indirekte har de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser over for fabrikanten
- c) virksomheder, hvori en virksomhed som omhandlet i litra b) direkte eller indirekte har de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser
- d) virksomheder, hvori fabrikanten sammen med en eller flere af de i litra a), b) eller c) omhandlede virksomheder, eller hvori to eller flere af sidstnævnte virksomheder i fællesskab har de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser
- e) virksomheder, hvori de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser indehaves i fællesskab af fabrikanten eller en eller flere af dennes forbundne virksomheder, jf. litra a)-d), og en eller flere tredjeparter.

Artikel 4

Specifikke emissionsmål

For det kalenderår, der begynder den 1. januar 2014, og hvert efterfølgende kalenderår sikrer hver fabrikant af lette erhvervskøretøjer, at dennes gennemsnitlige CO₂-emissioner ikke overskrider vedkommendes specifikke emissionsmål som fastsat i overensstemmelse med bilag I eller, såfremt en fabrikant har fået en undtagelse efter artikel 11, i overensstemmelse med den undtagelse.

Foreligger der ikke specifikke emissioner for det færdigopbyggede køretøj, anvender fabrikanten af basiskøretøjet de specifikke emissioner for basiskøretøjet til fastsættelse af køretøjets gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner.

Ved fastsættelsen af den enkelte fabrikants gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner skal der tages hensyn til følgende procent-satser for hver fabrikants nye lette erhvervskøretøjer, der er registreret i det relevante år:

- 70 % i 2014
- 75 % i 2015
- 80 % i 2016
- 100 % fra 2017 og fremefter.

Artikel 5

Superkreditter

Ved beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner indgår hvert nyt let erhvervskøretøj med specifikke CO₂-emissioner på mindre end 50 g CO₂/km som:

- 3,5 lette erhvervskøretøjer i 2014
- 3,5 lette erhvervskøretøjer i 2015
- 2,5 lette erhvervskøretøjer i 2016
- 1,5 lette erhvervskøretøjer i 2017
- 1 let erhvervskøretøj fra 2018.

Under superkreditordningens gyldighedsperiode må det højeste antal nye lette erhvervskøretøjer med specifikke CO₂-emissioner på mindre end 50 g CO₂/km, der kan medtages ved anvendelsen af multiplikationsfaktorer, jf. stk. 1, ikke overstige 25 000 lette erhvervskøretøjer for hver fabrikant.

Artikel 6

Specifikke emissionsmål for lette erhvervskøretøjer, der anvender alternative brændstoffer

For at sikre, at en fabrikant overholder de specifikke emissionsmål, som er fastsat i artikel 4, reduceres de specifikke CO₂-emissioner for hvert enkelt let erhvervskøretøj, der er udformet til at kunne køre på en blanding af benzin og bioethanol med et bioethanolindhold på 85 % (»E85«), som opfylder den relevante EU-lovgivning eller de relevante europæiske tekniske standarder, med 5 % indtil den 31. december 2015 i erkendelse af den større teknologiske og emissionsreducerende kapacitet, der er forbundet med at køre på biobrændstoffer. Denne reduktion finder kun anvendelse, hvis mindst 30 % af tankstationerne i den medlemsstat, hvor det lette erhvervskøretøj er registreret, sælger denne form for alternativt brændstof, som opfylder de bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, der er opstillet i den relevante EU-lovgivning.

Artikel 7

Pooling

1. Fabrikanter af nye lette erhvervskøretøjer, som ikke har fået en undtagelse efter artikel 11, kan danne en pool med henblik på at opfylde deres forpligtelser i medfør af artikel 4.

2. En aftale om at danne en pool kan gælde for et eller flere kalenderår, når hver aftales samlede varighed ikke overstiger fem kalenderår, og aftalen skal indgås senest den 31. december i det første kalenderår, hvori emissionerne sammenlægges i poolen. Fabrikanter, der danner en pool, forelægger Kommissionen følgende oplysninger:

- a) angivelse af, hvilke fabrikanter der deltager i poolen
- b) angivelse af den fabrikant, der er udpeget som forvalter af poolen, og som er kontaktpunkt for poolen og ansvarlig for at indbetale eventuelle afgifter for emissionsoverskridelser, der måtte blive pålagt i overensstemmelse med artikel 9
- c) dokumentation for, at forvalteren af poolen vil være i stand til at opfylde forpligtelserne i litra b).

3. Opfylder den foreslåede forvalter af poolen ikke kravet om betaling af enhver afgift for emissionsoverskridelse, der pålægges poolen i overensstemmelse med artikel 9, underretter Kommissionen fabrikanterne herom.

4. Fabrikanterne i en pool informerer i fællesskab Kommissionen om enhver ændring med hensyn til forvalter af poolen eller dens finansielle status, for så vidt ændringen kan påvirke dens evne til at opfylde kravet om betaling af enhver afgift for emissionsoverskridelse, der pålægges poolen i overensstemmelse med artikel 9, samt om eventuelle ændringer med hensyn til medlemskab eller om opløsning af poolen.

5. Fabrikanter kan indgå poolordninger, når deres aftaler er i overensstemmelse med artikel 101 og 102 i TEUF, og når aftalerne gør det muligt for fabrikanter, der anmoder om medlemskab af poolen, at deltage på åbne, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forretningsmæssigt rimelige vilkår. Med forbehold af den almene gyldighed af Unionens konkurrenceregler for sådanne pools sikrer alle medlemmer af en pool blandt andet, at der hverken deles andre data eller udveksles andre oplysninger inden for rammerne af deres poolordning end følgende oplysninger:

a) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner

b) det specifikke emissionsmål

c) det samlede antal registrerede køretøjer.

6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, når alle fabrikanter i poolen deltager i samme gruppe af forbundne fabrikanter.

7. Medmindre der foretages en underretning i henhold til stk. 3, anses fabrikanterne i en pool, som Kommissionen har fået forelagt oplysninger om, for at være én fabrikant, for så vidt angår opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 4. Overvågnings- og indberetningsoplysninger med hensyn til individuelle fabrikanter samt alle pooler vil blive registreret, indberettet og stillet til rådighed i det centrale register, der er nævnt i artikel 8, stk. 4.

Artikel 8

Overvågning og indberetning af gennemsnitlige emissioner

1. For det kalenderår, der begynder den 1. januar 2012, og hvert efterfølgende kalenderår registrerer hver medlemsstat oplysninger om hvert nyt let erhvervskøretøj, som registreres på dens område, jf. bilag II, del A. Disse oplysninger stilles til rådighed for fabrikanterne og deres udpegede importører eller repræsentanter i de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne gør alt for at sikre, at indberetningsorganerne arbejder på en gennemskelig måde.

2. Senest den 28. februar 2013 og hvert efterfølgende år fastlægger hver medlemsstat de oplysninger, der er specificeret i bilag II, del B, for det foregående kalenderår og forelægger Kommissionen disse. Data skal forelægges i overensstemmelse med det format, der er specificeret i bilag II, del C.

3. Efter Kommissionens anmodning forelægger en medlemsstat også det fulde datamateriale, der er indsamlet i medfør af stk. 1.

4. Kommissionen fører et centralt register over de data, som medlemsstaterne har indberettet i medfør af denne artikel, og dette register skal være offentligt tilgængeligt. Senest den 30. juni 2013 og hvert efterfølgende år beregner Kommissionen foreløbigt for hver fabrikant:

a) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår

b) de specifikke emissionsmål i det foregående kalenderår

c) forskellen mellem de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår og det specifikke emissionsmål for samme år.

Kommissionen underretter hver fabrikant om sin foreløbige beregning for denne fabrikant. Underretningen skal indeholde data for hver medlemsstat om antallet af registrerede nye lette erhvervskøretøjer og deres specifikke CO₂-emissioner.

5. Fabrikanterne kan inden tre måneder efter underretningen om den foreløbige beregning, jf. stk. 4, underrette Kommissionen om eventuelle fejl i dataene med angivelse af, i hvilken medlemsstat fejlen efter fabrikantens mening er sket.

6. Kommissionen ser nærmere på eventuelle underretninger fra fabrikanterne og stadfæster eller ændrer senest den 31. oktober de foreløbige beregninger, jf. stk. 4.

7. Skønner Kommissionen på grundlag af de beregninger, der er foretaget i henhold til stk. 5, at fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i relation til kalenderåret 2012 og 2013 overskrider dennes specifikke emissionsmål, underretter Kommissionen fabrikanten herom.

8. I hver medlemsstat er den kompetente myndighed, der står for indsamling og meddelelse af overvågningsdata i overensstemmelse med denne forordning, den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i forordning (EF) nr. 443/2009.

9. Kommissionen vedtager nærmere regler om overvågning og indberetning af data i medfør af denne artikel og om anvendelsen af bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2.

Kommissionen kan, for at tage hensyn til den erfaring, der er høstet gennem anvendelsen af denne forordning, ændre bilag II ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 og med forbehold af betingelserne i artikel 16 og 17.

10. Medlemsstaterne skal også indsamle og indberette data i overensstemmelse med denne artikel om registreringer af køretøjer i klasse M₂ og N₂ som defineret i bilag II til direktiv 2007/46/EF med en referencemasse på højst 2 610 kg og køretøjer, som typegodkendelsen er udvidet til i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007.

Artikel 9

Afgift for emissionsoverskridelse

1. Overstiger en fabrikants gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for perioden fra 1. januar til 31. december 2014 og hvert kalenderår derefter dennes specifikke emissionsmål, pålægger Kommissionen fabrikanten eller eventuelt forvalteren af poolen en afgift for emissionsoverskridelsen.

2. Afgiften for den i stk. 1 nævnte emissionsoverskridelse beregnes efter følgende formler:

a) Fra 2014 til 2018:

i) Ved emissionsoverskridelser på over 3 g CO₂/km:

$$((\text{emissionsoverskridelse} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR} + 45 \text{ EUR}) \times \text{antal nye lette erhvervskøretøjer.}$$

ii) Ved emissionsoverskridelser på over 2 g CO₂/km, men ikke over 3 g CO₂/km:

$$((\text{emissionsoverskridelse} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR} + 20 \text{ EUR}) \times \text{antal nye lette erhvervskøretøjer}$$

iii) Ved emissionsoverskridelser på over 1 g CO₂/km, men ikke over 2 g CO₂/km:

$$((\text{emissionsoverskridelse} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR}) \times \text{antal nye lette erhvervskøretøjer.}$$

iv) Ved emissionsoverskridelser på ikke over 1 g CO₂/km

$$\text{emissionsoverskridelse} \times 5 \text{ EUR} \times \text{antal nye lette erhvervskøretøjer.}$$

b) Fra 2019:

$$(\text{emissionsoverskridelse} \times 95 \text{ EUR}) \times \text{antal nye lette erhvervskøretøjer.}$$

I denne artikel forstås ved:

— »emissionsoverskridelse«: det positive antal g/km, med hvilket fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner — under hensyntagen til CO₂-emissionsreduktioner som følge af innovative teknologier, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 12 — oversteg dennes specifikke emissionsmål i det kalenderår eller en del heraf, som forpligtelsen i artikel 4 gælder for, afrundet til nærmeste tre decimaler, og

— »antal nye lette erhvervskøretøjer«: det antal nye lette erhvervskøretøjer, som fabrikanten har fremstillet, og som er registreret i det pågældende tidsrum, jf. indfasningskriteriet i artikel 4.

3. Kommissionen vedtager nærmere regler for opkrævning af afgifter for emissionsoverskridelser i henhold til denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2.

4. Afgifterne for emissionsoverskridelser betragtes som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 10

Offentliggørelse af fabrikanternes præstationer

1. Senest den 31. oktober 2013 og den 31. oktober hvert efterfølgende år offentliggør Kommissionen en liste, hvor følgende angives for hver fabrikant:

a) fabrikantens specifikke emissionsmål for det foregående kalenderår

b) fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår

c) forskellen mellem fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår og dennes specifikke emissionsmål i samme år

d) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for alle nye lette erhvervskøretøjer registreret i Unionen i det foregående kalenderår

e) den gennemsnitlige masse for alle nye lette erhvervskøretøjer registreret i Unionen i det foregående kalenderår.

2. Fra den 31. oktober 2015 anføres det også i den liste, som offentliggøres i henhold til stk. 1, hvorvidt fabrikanten har levet op til kravene i artikel 4 for så vidt angår det foregående kalenderår.

Artikel 11

Undtagelser for visse fabikanter

1. En ansøgning om undtagelse fra det specifikke emissionsmål, der beregnes i overensstemmelse med bilag I, kan indgives af en fabrikant af færre end 22 000 nye lette erhvervskøretøjer, der registreres i Unionen for hvert kalenderår, og som:

a) ikke er en del af en gruppe af forbundne fabikanter, eller

b) er en del af en gruppe af forbundne fabikanter, der i alt er ansvarlig for færre end 22 000 nye lette erhvervskøretøjer, der registreres i Unionen for hvert kalenderår, eller

c) er en del af en gruppe af forbundne fabikanter, men driver sit eget produktionsanlæg og sin egen udviklingsafdeling.

2. En undtagelse, der er ansøgt om i henhold til stk. 1, kan gives i en periode på højst fem kalenderår. Ansøgningen, der forelægges Kommissionen, skal indeholde:

a) fabrikantens navn og navnet på en kontaktperson

b) dokumentation for, at fabrikanten kan komme i betragtning til en undtagelse i henhold til stk. 1

c) nærmere oplysninger om de lette erhvervskøretøjer, som fabrikanten fremstiller, herunder disse lette erhvervskøretøjers masse og specifikke CO₂-emissioner, og

d) et specifikt emissionsmål, der er i overensstemmelse med reduktionspotentialet, herunder det økonomiske og teknologiske potentiale til at nedbringe de specifikke CO₂-emissioner, og under hensyntagen til de særlige forhold på markedet for den type lette erhvervskøretøjer, der fremstilles.

3. Finder Kommissionen det godtgjort, at fabrikanten er berettiget til en undtagelse, der er ansøgt om efter stk. 1, og at fabrikantens forslag til specifikt emissionsmål er i overensstemmelse med reduktionspotentialet, herunder det økonomiske og teknologiske potentiale til at nedbringe de specifikke CO₂-emissioner, og under hensyntagen til de særlige forhold på markedet for den type let erhvervskøretøj, der fremstilles, indrømmer Kommissionen fabrikanten en undtagelse. Undtagelsen gælder fra den 1. januar i det år, der følger efter datoen for indrømmelsen af undtagelsen.

4. En fabrikant, der har opnået en undtagelse i overensstemmelse med denne artikel, underretter øjeblikkeligt Kommissionen om ændringer, som påvirker eller kunne påvirke fabrikantens berettigelse til en undtagelse.

5. Finder Kommissionen på grundlag af en underretning efter stk. 4 eller på anden måde, at en fabrikant ikke længere er berettiget til undtagelsen, tilbagekalder Kommissionen undtagelsen med virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår og underretter fabrikanten herom.

6. Hvis fabrikanten ikke når sit specifikke emissionsmål, pålægger Kommissionen fabrikanten en afgift for emissionsoverskridelse, jf. artikel 9.

7. Kommissionen vedtager bestemmelser til supplerende af denne artikels stk. 1-6, herunder om fortolkningen af kriterierne for indrømmelse af undtagelser, om indholdet af ansøgninger og om indholdet og vurderingen af programmer til nedbringelse af de specifikke CO₂-emissioner, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 og med forbehold af betingelserne i artikel 16 og 17.

8. Ansøgninger om en undtagelse, med ledsagende oplysninger, underretninger efter stk. 4, tilbagekaldelser efter stk. 5 og enhver pålæggelse af en afgift for emissionsoverskridelse efter stk. 6 samt retsakter vedtaget i overensstemmelse med stk. 7 gøres tilgængelige for offentligheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.

Artikel 12

Miljøinnovationer

1. Efter anmodning fra en leverandør eller en fabrikant skal der tages hensyn til CO₂-besparelser opnået ved anvendelse af innovative teknologier. Det samlede bidrag fra disse teknologier til nedbringelse af det specifikke emissionsmål for en fabrikant kan være op til 7 g CO₂/km.

2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2012 nærmere bestemmelser om en procedure til godkendelse af sådanne innovative teknologier. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 2, i

denne forordning. Disse nærmere bestemmelser skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 443/2009 og være baseret på følgende kriterier for innovative teknologier:

- a) leverandøren eller fabrikanten skal være ansvarlig for de CO₂-besparelser, der er opnået ved anvendelse af de innovative teknologier
- b) de innovative teknologier skal yde et verificeret bidrag til CO₂-reduktionen
- c) de innovative teknologier må ikke være omfattet af CO₂-målingen i standardprøvecyklussen eller af obligatoriske bestemmelser som følge af supplerende foranstaltninger, der er gennemført for at opnå den reduktion på 10 g CO₂/km, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 443/2009, eller være obligatoriske i henhold til andre bestemmelser i EU-retten.

3. En leverandør eller en fabrikant, der anmoder om, at en foranstaltning godkendes som en innovativ teknologi, forelægger Kommissionen en rapport, som bl.a. skal omfatte en verifikationsrapport udarbejdet af et uafhængigt og godkendt organ. I tilfælde af en mulig interaktion mellem den pågældende foranstaltning og en anden innovativ teknologi, der allerede er anerkendt, nævnes denne interaktion i rapporten, og verifikationsrapporten skal indeholde en evaluering af, i hvilket omfang denne interaktion ændrer den reduktion, der opnås ved hver foranstaltning.

4. Kommissionen attesterer den opnåede reduktion på grundlag af de kriterier, der er opstillet i stk. 2.

Artikel 13

Revision og indberetning

1. Senest den 1. januar 2013 afslutter Kommissionen en revision af de specifikke emissionsmål i bilag I og af undtagelserne i artikel 11 med det formål at fastsætte:

- de nærmere bestemmelser for inden år 2020 at nå et langsigtet mål på 147 g CO₂/km på en omkostningseffektiv måde under forudsætning af, at opdaterede resultater af konsekvensanalysen bekræfter, at dette kan lade sig gøre, og
- de forskellige aspekter af gennemførelsen af dette mål, herunder afgiften for emissionsoverskridelser.

På grundlag af en sådan revision og en konsekvensanalyse heraf, herunder en samlet analyse af konsekvenserne for bilindustrien og de afhængige erhvervsgrene, skal Kommissionen om nødvendigt fremlægge et forslag til ændring af denne forordning efter den almindelig lovgivningsprocedure på en måde, som ud fra et konkurrencesynspunkt er så upartisk som muligt, og som er socialt retfærdig og bæredygtig.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

2. Kommissionen forelægger om nødvendigt og senest i 2014 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om i denne forordning at medtage køretøjer i klasse N₂ og M₂ som defineret i bilag II til direktiv 2007/46/EF med en referencemasse på højst 2 610 kg og køretøjer, som typegodkendelsen er udvidet til i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, for at nå det langsigtede mål fra 2020.

3. Kommissionen offentliggør senest i 2014 efter en konsekvensanalyse en rapport om tilgængeligheden af data om fodaftryk og nyttelast og deres anvendelse som nytteparametre til at fastsætte specifikke emissionsmål og forelægger om nødvendigt et forslag om ændring af bilag I for Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure.

4. Senest den 31. december 2011 fastlægger Kommissionen en procedure for at opnå repræsentative værdier for CO₂-emissioner, brændstoffektivitet og masse for trinvis færdigopbyggede køretøjer, idet det sikres, at fabrikanten af basiskøretøjet får rettidig adgang til oplysninger om massen og de specifikke CO₂-emissioner for det færdigbyggede køretøj.

5. Senest den 31. oktober 2016 og derefter hvert tredje år ændrer Kommissionen, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 og med forbehold af betingelserne i artikel 16 og 17, bilag I for at tilpasse værdien M₀, som nævnt heri, til nye lette erhvervskøretøjers gennemsnitlige masse i de foregående tre kalenderår.

Disse tilpasninger får virkning første gang den 1. januar 2018 og derefter hvert tredje år.

6. Kommissionen medtager lette erhvervskøretøjer i revisionen af procedurerne for måling af CO₂-emissioner i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 443/2009.

Fra datoen for anvendelsen af den reviderede CO₂-emissionsmålingsprocedure godkendes innovative teknologier ikke længere efter proceduren i artikel 12.

Kommissionen medtager lette erhvervskøretøjer i revisionen af direktiv 2007/46/EF i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 443/2009.

Med henblik på at afspejle enhver ændring i den forskriftsmæssige afprøvningsprocedure for måling af specifikke CO₂-emissioner tilpasser Kommissionen formlerne i bilag I ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 og med forbehold af betingelserne i artikel 16 og 17.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget for klimaændringer, der er nedsat ved artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 15

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 9, andet afsnit, artikel 11, stk. 7, artikel 13, stk. 5, og artikel 13, stk. 6, fjerde afsnit, i en periode på fem år fra den 3. juni 2011. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden afslutningen af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 16.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 16 og 17 anførte betingelser.

Artikel 16

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 8, stk. 9, andet afsnit, artikel 11, stk. 7, artikel 13, stk. 5, og artikel 13, stk. 6, fjerde afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan når som helst tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber den sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

*Artikel 17***Indsigelser mod delegerede retsakter**

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på to måneder fra datoen for meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelser mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er angivet heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør hverken Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden for den i stk. 1 nævnte frist, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

GYŐRI E.

Formand

BILAG I

SPECIFIKKE CO₂-EMISSIONSMÅL

1. De vejledende specifikke CO₂-emissionsmål for hvert let erhvervskøretøj målt i gram pr. km fastsættes i overensstemmelse med følgende formel:

- a) Fra 2014 til 2017:

$$\text{Vejledende specifikke CO}_2\text{-emissioner} = 175 + a \times (M - M_0)$$

hvor:

M = køretøjets masse i kilogram (kg)

M_0 = 1 706,0

a = 0,093.

- b) Fra 2018:

$$\text{Vejledende specifik CO}_2\text{-emission} = 175 + a \times (M - M_0)$$

hvor:

M = køretøjets masse i kilogram (kg)

M_0 = værdien fastlagt i henhold til artikel 13, stk. 5

a = 0,093.

2. Det specifikke emissionsmål for en fabrikant i et kalenderår beregnes som gennemsnittet af de vejledende specifikke CO₂-emissioner for hvert nyt let erhvervskøretøj, der er registreret i kalenderåret, og som fabrikanten har fremstillet.
-

BILAG II

OVERVÅGNING OG INDBERETNING AF EMISSIONER

A. Indsamling af data om lette erhvervskøretøjer og fastsættelse af oplysninger om overvågning af CO₂

1. For det år, der begynder den 1. januar 2012, og hvert efterfølgende år registrerer medlemsstaterne følgende oplysninger om hvert nyt let erhvervskøretøj, der registreres på deres område:
 - a) fabrikanten
 - b) dets type, variant og version
 - c) dets specifikke CO₂-emissioner (g/km)
 - d) dets masse (kg)
 - e) dets akselafstand (mm)
 - f) dets sporvidde for styreaksel (mm) og anden aksel (mm)
 - g) dets teknisk tilladte totalmasse (i kg) i henhold til bilag III til direktiv 2007/46/EF.
2. De i punkt 1 nævnte oplysninger tages fra det pågældende lette erhvervskøretøjs typeattest. Hvis der på typeattesten er specificeret både en mindste og største masse for et let erhvervskøretøj, anvender medlemsstaterne alene den største masse med henblik på anvendelsen af denne forordning. I tilfælde af køretøjer med dual-fuel motor (benzin/gas), hvor typeattesterne angiver specifikke CO₂-emissionstal for begge typer brændstof, anvender medlemsstaterne kun den værdi, der måles for gas.
3. For det kalenderår, der begynder den 1. januar 2012, og hvert efterfølgende år fastlægger hver medlemsstat efter metoderne i del B i dette bilag opdelt på hver fabrikant:
 - a) det samlede antal nye lette erhvervskøretøjer, der registreres på dens område
 - b) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner, jf. punkt 2 i del B i dette bilag
 - c) den gennemsnitlige masse, jf. punkt 3 i del B i dette bilag
 - d) for hver version af hver variant af hver type nyt let erhvervskøretøj:
 - i) det samlede antal nye lette erhvervskøretøjer, der er registreret på dens område, jf. punkt 4 i del B i dette bilag
 - ii) de specifikke CO₂-emissioner
 - iii) massen
 - iv) køretøjets fodaftryk, jf. punkt 5 i del B i dette bilag
 - v) nyttelasten.

B. Metode til fastsættelse af oplysninger om overvågning af CO₂ for nye lette erhvervskøretøjer

Overvågningsoplysninger, som medlemsstaterne skal tilvejebringe i henhold til punkt 3 i del A i dette bilag, skal fastlægges i overensstemmelse med metoden i denne del.

1. Antal registrerede nye lette erhvervskøretøjer (N)

Medlemsstaterne skal fastslå antallet af registrerede nye lette erhvervskøretøjer på deres område i det pågældende overvågningsår (N).

2. Nye lette erhvervskøretøjs gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner (S_{ave})

De gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for alle nye lette erhvervskøretøjer, som er registreret for første gang på en medlemsstats område i overvågningsåret (S_{ave}), beregnes ved at dividere summen af hvert enkelt nyt køretøjs specifikke CO₂-emissioner, S , med antallet af nye køretøjer, N .

$$S_{ave} = (1/N) \times \sum S$$

3. Nye lette erhvervskøretøjs gennemsnitlige masse

Den gennemsnitlige masse for alle nye lette erhvervskøretøjer, som er registreret på en medlemsstats område i overvågningsåret (M_{ave}), beregnes ved at dividere summen af hvert enkelt køretøjs masse, M , med antallet af nye køretøjer, N .

$$M_{ave} = (1/N) \times \sum M$$

4. Nye lette erhvervskøretøjs fordeling på versioner

For hver version af hver variant af hver type nyt let erhvervskøretøj registreres antallet af nyregistrerede køretøjer, køretøjernes masse, de specifikke CO₂-emissioner, køretøjets akselafstand, sporvidde og teknisk tilladte totalmasse.

5. Fodafttryk

Køretøjets fodafttryk beregnes ved at multiplicere køretøjets akselafstand med dets gennemsnitlige sporvidde.

6. Nyttelast

Køretøjets nyttelast defineres som forskellen mellem den teknisk tilladte totalmasse i henhold til bilag II til direktiv 2007/46/EF og køretøjets masse.

7. Færdigopbyggede køretøjer

For trinvis opbyggede køretøjer tildeles fabrikanten af basiskøretøjet de specifikke CO₂-emissioner.

For at sikre, at værdierne for CO₂-emissioner, brændstofeffektivitet og massen for trinvis færdigopbyggede køretøjer er repræsentative, fremlægger Kommissionen uden at påføre fabrikanten af basiskøretøjet for store byrder en særlig overvågningsprocedure samt reviderer og foretager de nødvendige ændringer af den relevante lovgivning om typegodkendelse senest den 31. december 2011.

Ved fastlæggelsen af en sådan procedure fastsætter Kommissionen om nødvendigt, hvorledes massen og CO₂-værdien overvåges med udgangspunkt i en oversigt over CO₂-værdier svarende til forskellige endelige inertivægt-klasser, eller med udgangspunkt i kun én CO₂-værdi afledt af basiskøretøjets masse plus en standardmasse afhængig af klasse N_1 . I sidstnævnte tilfælde anvendes denne masse også for del C i dette bilag.

Kommissionen sikrer ligeledes, at fabrikanten af basiskøretøjet får rettidig adgang til oplysninger om massen og de specifikke CO₂-emissioner for det færdigbyggede køretøj.

C. Format til brug ved indsendelse af data

For hver fabrikant og hvert år indberetter medlemsstaterne de data, der er beskrevet i punkt 3 i del A i dette bilag, i de følgende formater:

Afdeling 1 — Aggregerede overvågningsdata

Medlemsstat ⁽¹⁾	
År:	
Datakilde:	

Fabrikant	Samlet antal registrerede nye lette erhvervskøretøjer	Antal nye lette erhvervskøretøjer med emissionsværdi	Antal nye lette erhvervskøretøjer med masseværdi	Antal nye lette erhvervskøretøjer med akselafstandsværdi	Antal nye lette erhvervskøretøjer med sporviddeværdi for styreaksel	Antal nye lette erhvervskøretøjer med sporviddeværdi for anden aksel
(Fabrikant 1)	...	...	...	...	...	...
(Fabrikant 2)	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...
I alt for alle fabrikanter	...	...	...	...	...	...

⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2 koder med undtagelse af Grækenland og Det Forenede Kongerige, hvis kode er henholdsvis »EL« og »UK«.

Afdeling 2 — Detaljerede overvågningsdata

Fabrikantens navn EU-standardbenævneelse	Fabrikantens navn National standardbenævneelse	Fabrikantens navn National registerbenævneelse	Type	Variant	Version	Fabrikat	Handelsnavn	Kategori for godkendt køretøjstype	Kategori for registreret køretøj	Samlet antal nye registreringer	Specifik CO ₂ -emission (g/km)	Masse (kg)	Teknisk tilladt totalmasse (kg)	Akselafstand (mm)	Sporvidde for styreaksel (mm)	Sporvidde for anden aksel (mm)	Brændstoftype	Brændstofdribsmåde	Kapacitet (cm ³)	Elektrisk energiforbrug (Wh/km)	Innovativ teknologi eller kode for gruppe af innovative teknologier	Emissionsreduktion gennem inno- vative teknologier
Fab 1	Fab 1	Fab 1	Type 1	Variant 1	Version 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Fab 1	Fab 1	Fab 1	Type 1	Variant 1	Version 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Fab 1	Fab 1	Fab 1	Type 1	Variant 2	Version 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Fab 1	Fab 1	Fab 1	Type 1	Variant 2	Version 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Fab 1	Fab 1	Fab 1	Type 2	Variant 1	Version 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Fab 1	Fab 1	Fab 1	Type 2	Variant 1	Version 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 511/2011

af 11. maj 2011

om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul i frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Republikken Korea

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 23. april 2007 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om en frihandelsaftale med Republikken Korea (»Korea«) på Unionens og dens medlemsstaters vegne.
- (2) Disse forhandlinger er afsluttet, og frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side (»aftalen«) blev underskrevet den 6. oktober 2010 ⁽²⁾, godkendt af Europa-Parlamentet den 17. februar 2011 ⁽³⁾ og skal anvendes i henhold til artikel 15.10 i aftalen.
- (3) Det er nødvendigt at fastsætte procedurer for anvendelsen af visse af aftalens bestemmelser, der vedrører beskyttelsesforanstaltninger.
- (4) Udtrykkene »alvorlig skade«, »fare for alvorlig skade« og »overgangsperiode« som omhandlet i artikel 3.5 i aftalen bør defineres.
- (5) Beskyttelsesforanstaltninger kan kun komme på tale, hvis det pågældende produkt importeres til Unionen i så forhøjede mængder og under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade for EU-producenter af lignende eller direkte konkurrerende produkter, jf. artikel 3.1 i aftalen.
- (6) Beskyttelsesforanstaltninger bør antage en af de former, der er omhandlet i aftalens artikel 3.1.

- (7) Opfølgning på og revision af aftalen og, om nødvendigt, indførelse af beskyttelsesforanstaltninger bør ske med så stor gennemsigtighed som muligt.
- (8) Kommissionen bør en gang om året forelægge en beretning om gennemførelsen af aftalen og om anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningerne.
- (9) Der bør fastsættes udførlige bestemmelser om indledningen af procedurerne. Medlemsstaterne bør give Kommissionen meddelelse, herunder foreliggende beviser om tendenser i importen, som vil kunne kræve anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger.
- (10) Pålideligheden af statistisk materiale om al import fra Korea til Unionen er derfor afgørende for at fastslå, hvorvidt betingelserne for at anvende beskyttelsesforanstaltninger er opfyldt.
- (11) I visse tilfælde kan en importforøgelse, der er koncentreret i en eller flere medlemsstater, i sig selv forårsage eller true med at forårsage alvorlig skade for EU-erhvervs-grenen. Hvis der sker en stigning i importen af produkter, som er koncentreret i én eller flere medlemsstater, kan Kommissionen indføre forudgående tilsynsforanstaltninger. Kommissionen vil nøje overveje, hvordan det produkt, der er genstand for en undersøgelse, og dermed den EU-erhvervs-gren, der fremstiller tilsvarende produkter, kan defineres på en måde, der sikrer et effektivt retsmiddel og samtidig efterlever denne forordnings kriterier og aftalen.
- (12) Hvis der er tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettiggende indledningen af en procedure, bør Kommissionen offentliggøre en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 3.2, stk. 2, i aftalen.
- (13) Der bør fastsættes detaljerede bestemmelser om indledning af undersøgelser, om interessehaveres adgang til og kontrol med de tilvejebragte oplysninger og om høring af disse interessehavere samt om disses mulighed for at fremsætte bemærkninger, jf. artikel 3.2, stk. 2, i aftalen.
- (14) Kommissionen bør skriftligt underrette Korea, hvis der indledes en undersøgelse, og rådføre sig med Korea, jf. artikel 3.2, stk. 1, i aftalen.
- (15) Det er ligeledes nødvendigt, jf. artikel 3.2 og 3.3 i aftalen, at fastsætte frister for, hvornår der kan indledes undersøgelser, og hvornår der eventuelt kan træffes foranstaltninger, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte erhvervsdrivende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.2.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.4.2011.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

- (16) Forud for anvendelsen af enhver beskyttelsesforanstaltning bør der foretages en undersøgelse, idet det dog under kritiske omstændigheder bør være muligt for Kommissionen at træffe midlertidige foranstaltninger, jf. artikel 3.3 i aftalen.
- (17) Beskyttelsesforanstaltninger bør kun anvendes i det omfang og i så lang tid, som det er nødvendigt for at forebygge en alvorlig skade og lette en tilpasning. Den maksimale periode, i hvilken der kan anvendes beskyttelsesforanstaltninger, bør fastsættes, og der bør fastsættes særlige bestemmelser om forlængelse og fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger, jf. artikel 3.2, stk. 5, i aftalen.
- (18) Nøje tilsyn vil gøre det lettere at træffe afgørelser i tide vedrørende eventuel indledning af en undersøgelse eller indførelse af foranstaltninger. Kommissionen bør derfor fra datoen for aftalens anvendelse regelmæssigt føre tilsyn med importen og eksporten inden for følsomme sektorer.
- (19) Det er nødvendigt at fastlægge visse procedurer vedrørende anvendelse af artikel 14 (toldgodtgørelse eller -fritagelse) i protokollen om definition af »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde i aftalen (»protokollen om oprindelsesbestemmelser«) med henblik på som anført heri at sikre mekanismernes effektivitet og en omfattende udveksling af oplysninger med relevante aktører.
- (20) Da det først er muligt at begrænse toldgodtgørelsen fem år efter aftalens ikrafttræden, kan det blive nødvendigt, at der på grundlag af denne forordning indføres beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for EU-producenter som følge af import, der er omfattet af toldgodtgørelse eller toldfritagelse. Kommissionen bør som led i denne procedure evaluere alle relevante faktorer, der har betydning for situationen for EU-erhvervsgrenen, herunder betingelserne i artikel 14.2, stk. 1, i protokollen om oprindelsesbestemmelser. Kommissionen bør derfor fra datoen for aftalens anvendelse føre tilsyn med de koreanske statistikker om følsomme sektorer, der kan være påvirket af toldgodtgørelse.
- (21) Fra datoen for aftalens anvendelse bør Kommissionen ligeledes føre særlig nøje tilsyn med statistikker, der viser udviklingen inden for import og eksport fra Korea, især inden for følsomme sektorer.
- (22) Medlemsstaterne kan henvise til indførelsen af endelige beskyttelsesforanstaltninger vedtaget i medfør af denne forordning i ansøgninger om finansielle bidrag, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽¹⁾.
- (23) Gennemførelsen af den bilaterale beskyttelsesklausul i aftalen kræver ensartede betingelser for vedtagelse af midlertidige og endelige beskyttelsesforanstaltninger, for indførelse af forudgående tilsynsforanstaltninger og for afslutning af undersøgelser og procedurer uden foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾.
- (24) Det er hensigtsmæssigt, at rådgivningsproceduren anvendes til vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger i betragtning af disse foranstaltningers virkninger og den heraf følgende logik i forhold til vedtagelsen af de endelige beskyttelsesforanstaltninger. Hvis en forsinkelse i indførelsen af foranstaltninger forårsager skader, der kan være svære at udbedre, er det nødvendigt, at Kommissionen har beføjelse til at indføre øjeblikkeligt gældende midlertidige foranstaltninger.
- (25) Denne forordning bør kun finde anvendelse på produkter med oprindelse i Unionen eller Korea —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »produkter«: varer med oprindelse i Unionen eller Korea. Et produkt, der er genstand for en undersøgelse, kan omfatte én eller flere toldpositioner eller afsnit heraf, alt afhængig af de specifikke markedsforhold, eller enhver produktinddeling, der sædvanligvis anvendes inden for EU-erhvervsgrenen
- b) »interessehavere«: parter som er berørt af import af det pågældende produkt
- c) »EU-erhvervsgren«: samtlige producenter på Unionens territorium af tilsvarende eller direkte konkurrerende produkter eller de EU-producenter, hvis samlede produktion af tilsvarende eller direkte konkurrerende produkter udgør en stor del af Unionens totale produktion af de pågældende produkter. I tilfælde, hvor det tilsvarende eller direkte konkurrerende produkt kun er et af flere produkter, som fremstilles af de producenter, der udgør EU-erhvervsgrenen, defineres erhvervsgrenen som de konkrete aktiviteter i forbindelse med produktionen af det tilsvarende eller direkte konkurrerende produkt
- d) »alvorlig skade«: en betydelig samlet forringelse af EU-producenternes stilling
- e) »fare for alvorlig skade«: en alvorlig skade, som er af klart overhængende karakter. En konstatering af, at der foreligger en fare for alvorlig skade, skal baseres på kontrollerbare kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller en fjern mulighed. Prognoser, skøn og analyser foretaget på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 5, stk. 5, bør bl.a. tages i betragtning for at konstatere, om der foreligger fare for alvorlig skade

⁽¹⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- f) »overgangsperiode«: hvad angår et produkt, perioden fra datoen for aftalens anvendelse, jf. artikel til 15.10, indtil ti år efter datoen for afslutningen af toldafskaffelsen eller -nedsættelsen, alt efter hvilket produkt der er tale om.

Artikel 2

Principper

1. En beskyttelsesforanstaltning kan indføres i overensstemmelse med denne forordning, hvis et produkt med oprindelse i Korea som følge af nedsættelse eller afskaffelse af told importeres til Unionen i så forhøjede mængder, i absolutte tal eller i forhold til EU-produktionen, og under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade for en EU-erhvervsgren, der producerer et lignende eller direkte konkurrerende produkt.

2. En af følgende beskyttelsesforanstaltninger kan komme på tale:

- a) suspension af yderligere nedsættelse af toldsatsen for det pågældende produkt som fastsat i aftalen eller
- b) forhøjelse af toldsatsen for produktet til et niveau, som ikke overstiger den laveste værdi af følgende:
 - den MFN-toldsats, der gælder for produktet på det tidspunkt, hvor foranstaltningen træffes eller
 - den basistoldsats, der er fastsat i toldafviklingsplanerne i bilag 2-A til aftalen i henhold til artikel 2.5, stk. 2, i aftalen.

Artikel 3

Tilsyn

1. Kommissionen fører tilsyn med udviklingen i import- og eksportstatistikker om koreanske produkter inden for følsomme sektorer, der kan være påvirket af toldgodtgørelse fra datoen for aftalens anvendelse, og samarbejder og udveksler regelmæssigt data med medlemsstaterne og EU-erhvervsgrenen.

2. Kommissionen kan på baggrund af en behørigt begrundet anmodning fra de berørte erhvervsgrene overveje at udvide sit tilsyn til også at omfatte andre sektorer.

3. Kommissionen forelægger en årlig tilsynsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet om opdaterede statistikker for import fra Korea vedrørende produkter inden for de følsomme sektorer og de sektorer, som tilsynet er blevet udvidet til at omfatte.

4. I en periode på fem år efter datoen for aftalens anvendelse og efter en behørigt begrundet anmodning fra EU-erhvervsgrenen skal Kommissionen være særlig opmærksom på eventuelle stigninger i importen til Unionen af følsomme færdigprodukter med oprindelse i Korea, hvis en sådan stigning kan tilskrives en øget anvendelse af dele eller komponenter, der

importeres til Korea fra tredjelande, som ikke har indgået nogen frihandelsaftale med Unionen, og som er omfattet af bestemmelserne om toldgodtgørelse eller toldfritagelse.

5. For så vidt angår stk. 4 anses mindst følgende produkter for at tilhøre kategorien følsomme produkter: tekstilvarer og beklædningsgenstande (HS 2007 pos. 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), forbrugerelektronik (HS 2007 pos. 8521, 8528), personbiler (HS 2007 pos. 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333) og ligeledes de produkter, der fremgår af den i henhold til artikel 11 opstillede supplerende liste.

Artikel 4

Indledning af en procedure

1. En undersøgelse indledes efter anmodning fra en medlemsstat, en juridisk person eller en forening, som ikke har status som juridisk person, som handler på vegne af EU-erhvervsgrenen, eller på Kommissionens eget initiativ, hvis det er åbenbart for Kommissionen, at der som fastsat på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 5, stk. 5, kan fastslås at foreligge tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettige en sådan undersøgelse.

2. En anmodning om indledning af en undersøgelse skal indeholde dokumentation for, at betingelserne for indførelse af beskyttelsesforanstaltninger som fastsat i artikel 2, stk. 1, er opfyldt. Anmodningen skal generelt indeholde følgende oplysninger: hastigheden og størrelsen af stigningen i importen af det pågældende produkt absolut og relativt set, den øgede imports andel af det indenlandske marked og ændringer i salgstillene, produktionen, produktiviteten, kapacitetsudnyttelsen, fortjeneste og tab og beskæftigelsen.

Der kan også indledes en undersøgelse i det tilfælde, at der sker en importstigning, som er koncentreret i én eller flere medlemsstater, forudsat at der som fastsat på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 5, stk. 5, foreligger tilstrækkelige, umiddelbare beviser for, at betingelserne for indledning er opfyldt.

3. En medlemsstat meddeler Kommissionen, hvis udviklingen i importen fra Korea synes at nødvendiggøre beskyttelsesforanstaltninger. Meddelelsen skal indeholde de foreliggende beviser som fastsat på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 5, stk. 5. Kommissionen videresender meddelelsen til alle medlemsstaterne.

4. Kommissionen hører øjeblikkeligt medlemsstaterne, hvis der modtages en anmodning i henhold til stk. 1, eller hvis Kommissionen overvejer at indlede en undersøgelse på eget initiativ. Høringen af medlemsstaterne finder sted i det i artikel 14 omhandlede udvalg i løbet af otte arbejdsdage efter Kommissionens videresendelse af anmodningen eller af de meddelte oplysninger i henhold til henholdsvis stk. 1 og 3 i denne artikel. Hvis det efter høringen står klart, at der er tilstrækkelige umiddelbare beviser som fastsat på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 5, stk. 5, til at berettige indledningen af en procedure, offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Proceduren indledes inden for en måned efter modtagelsen af anmodningen, jf. stk. 1.

5. Den i stk. 4 omhandlede meddelelse skal indeholde:

- a) et sammendrag af de modtagne oplysninger og et krav om, at alle relevante oplysninger meddeles Kommissionen
- b) en frist for interessehaverne til skriftligt at give deres mening til kende og forelægge oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen
- c) en frist, inden for hvilken interessehaverne kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 9.

6. Beviser indsamlet med henblik på at indlede en procedure i henhold til artikel 14.2 i protokollen om oprindelsesbestemmelser kan ligeledes anvendes til undersøgelser i den hensigt at indføre beskyttelsesforanstaltninger, hvis de i denne artikel fastsatte betingelser er opfyldt, især i løbet af de første fem år efter datoen for aftalens anvendelse.

Artikel 5

Undersøgelsen

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen en undersøgelse. Undersøgelsesperioden starter som fastlagt i artikel 3 på den dato, hvor afgørelsen om at indlede undersøgelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme enhver sådan anmodning. Er disse oplysninger af almen interesse og ikke fortrolige, jf. artikel 12, skal de vedlægges de ikke-fortrolige sagsakter, jf. stk. 8.

3. Undersøgelsen skal så vidt muligt afsluttes i løbet af seks måneder efter indledningen. Denne periode kan forlænges med en periode på yderligere tre måneder under særlige omstændigheder, såsom et usædvanlig højt antal parter eller en kompliceret markedssituation. Kommissionen underretter alle interessehavere om en sådan forlængelse og redegør for de omstændigheder, der ligger til grund for forlængelsen.

4. Kommissionen indhenter alle de oplysninger, den finder nødvendige for at foretage en vurdering for så vidt angår de betingelser, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, og bestræber sig på at efterprøve disse oplysninger, hvis den anser dette for påkrævet.

5. I forbindelse med undersøgelsen vurderer Kommissionen alle relevante objektive og kvantificerbare faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, herunder navnlig takten og størrelsen af stigningen i importen af det pågældende produkt absolut og relativt set, den øgede imports andel af det indenlandske marked og niveauændringer for salget, produktionen, produktiviteten, kapacitetsudnyttelsen, driftsresultaterne og beskæftigelsen. Denne liste er ikke udtømmende, og

Kommissionen kan i sin vurdering af, hvorvidt der eksisterer alvorlig skade eller fare for alvorlig skade, tage hensyn til andre relevante faktorer såsom lagerbeholdning, priser, forrentning af den investerede kapital, pengestrømmen og andre faktorer, som forvolder eller kan have forvoldt alvorlig skade, eller som skaber fare for alvorlig skade for EU-erhvervsgrenen.

6. Interessehavere, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, litra b), har ligesom repræsentanter for Korea efter skriftlig anmodning adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, ikke er fortrolige, som omhandlet i artikel 12, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. Interessehavere, som har rettet henvendelse, kan fremsætte deres bemærkninger til disse oplysninger over for Kommissionen. Der tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de underbygges med tilstrækkelige umiddelbare beviser.

7. Kommissionen sikrer, at alle de data og statistikker, der anvendes i undersøgelsen, er tilgængelige, forståelige, gennemsigtige og kontrollerbare.

8. Kommissionen forpligter sig til, så snart de tekniske forudsætninger er til stede, at oprette en password-beskyttet onlineportal for adgang til de ikke-fortrolige sagsakter, idet Kommissionen bestyrer portalen, gennem hvilken alle relevante oplysninger, der ikke er fortrolige, som omhandlet i artikel 12, videregives. Interessehavere i relation til undersøgelsen, såvel som medlemsstaterne og Europa-Parlamentet, gives adgang til denne onlineportal.

9. Kommissionen hører interessehaverne, navnlig hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelsen, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

Kommissionen hører disse interessehavere yderligere, hvis der foreligger særlige grunde til at høre dem igen.

10. Hvis oplysningerne ikke gives inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, eller undersøgelsen hindres i væsentlig grad, kan der drages konklusioner på grundlag af de disponible kendsgerninger. Hvis Kommissionen finder, at en interessehaver eller en tredjepart har indgivet falske eller vildledende oplysninger, kan den se bort fra dem og bruge de kendsgerninger, den råder over.

11. Kommissionen underretter Korea skriftligt om indledningen af en undersøgelse og rådfører sig med Korea så lang tid forud for indførelsen af en beskyttelsesforanstaltning som muligt med henblik på en gennemgang af de oplysninger, der fremkommer ved undersøgelsen, og udveksling af synspunkter vedrørende foranstaltningen.

Artikel 6

Forudgående tilsynsforanstaltninger

1. Såfremt importen af et produkt med oprindelse i Korea udvikler sig på en sådan måde, at der kan opstå en af de situationer, der henvises til i artikel 2 og 3, kan importen af dette produkt underkastes forudgående tilsynsforanstaltninger fra Unionens side.

2. Hvis der sker en stigning i importen af produkter tilhørende følsomme sektorer, som er koncentreret i én eller flere medlemsstater, kan Kommissionen indføre forudgående tilsynsforanstaltninger.

3. De forudgående tilsynsforanstaltninger vedtages af Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 14, stk. 2.

4. De forudgående tilsynsforanstaltningers gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber de ved afslutningen af den anden seks måneders periode, der følger efter de første seks måneder fra foranstaltningernes indførelse.

Artikel 7

Indførelse af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger

1. Der anvendes midlertidige beskyttelsesforanstaltninger under kritiske omstændigheder, hvis en forsinkelse kunne forårsage skade, som ville være vanskelig at udbedre, når der i en foreløbig undersøgelse på grundlag af de i artikel 5, stk. 5, omhandlede faktorer findes tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at der er importeret klart større mængder af et produkt med oprindelse i Korea som følge af nedsættelsen eller afskaffelsen af en told i henhold til aftalen, og at de importerede produkter forårsager, eller der er fare for, at de forårsager alvorlig skade for EU-erhvervsgrenen.

Overvågningsforanstaltninger vedtages af Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 14, stk. 2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, herunder det i stk. 2 nævnte tilfælde, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 4, midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, der finder anvendelse straks.

2. Hvis en medlemsstat anmoder Kommissionen om øjeblikkelig intervention, og betingelserne i stk. 1 er opfyldt, træffer Kommissionen afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

3. Midlertidige foranstaltninger må ikke finde anvendelse i mere end 200 dage.

4. Ophæves de midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, fordi undersøgelsen viser, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, ikke er opfyldt, tilbagebetales enhver told opkrævet som følge af disse midlertidige beskyttelsesforanstaltninger uden yderligere formaliteter.

5. De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle produkter, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. Disse foranstaltninger forhindrer imidlertid ikke den frie omsætning af produkter, som allerede er på vej til Unionen, forudsat at destinationen for sådanne produkter ikke kan ændres.

Artikel 8

Afslutning af undersøgelse og procedure uden indførelse af foranstaltninger

1. Hvis det af de endeligt fastlagte kendsgerninger fremgår, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, ikke er opfyldt, træffer Kommissionen afgørelse om at indstille undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 3.

2. Kommissionen offentliggør en rapport om de resultater og begrundede konklusioner, den når frem til vedrørende alle relevante faktiske og juridiske spørgsmål under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 12.

Artikel 9

Indførelse af endelige foranstaltninger

1. Hvis det af de endeligt fastlagte kendsgerninger fremgår, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, er opfyldt, vedtager Kommissionen en afgørelse om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 14, stk. 3.

2. Kommissionen offentliggør under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 12, en rapport indeholdende et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der har relevans for vurderingen.

Artikel 10

Beskyttelsesforanstaltningernes anvendelsesperiode og fornyet undersøgelse

1. En beskyttelsesforanstaltning skal kun være i kraft, så længe den er nødvendig for at forebygge eller afhjælpe en alvorlig skade eller lette en tilpasning. Denne periode må ikke overstige to år, medmindre den forlænges efter stk. 3.

2. Beskyttelsesforanstaltningerne forbliver i kraft i forlængelsesperioden, mens resultatet af undersøgelsen afventes.

3. Beskyttelsesforanstaltningens oprindelige anvendelsesperiode kan undtagelsesvis forlænges med indtil to år, hvis det fastslås, at beskyttelsesforanstaltningen fortsat er nødvendig for at forebygge eller afhjælpe en alvorlig skade eller lette en tilpasning, og der er bevis for, at EU-erhvervsgrenen tilpasser sig.

4. Forlængelser vedtages efter de procedurer, der i denne forordning gælder for undersøgelser, og ved anvendelse af de samme procedurer som for de oprindelige foranstaltninger.

En beskyttelsesforanstaltnings samlede anvendelsesperiode må ikke overstige fire år, inklusive eventuelle midlertidige foranstaltninger.

5. En beskyttelsesforanstaltning må ikke anvendes ud over udløbet af overgangsperioden, medmindre det sker med Koreas samtykke.

Artikel 11

Procedure for anvendelse af artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser fører Kommissionen nøje tilsyn med udviklingen i de relevante import- og eksportstatistikker, både hvad angår værdi og i sigtsmæssigt omfang mængder, og meddeler regelmæssigt disse data og sine undersøgelsesresultater til Europa-Parlamentet, Rådet og de berørte EU-erhvervsgrene. Tilsynet indledes fra datoen for aftalens anvendelse, og meddelelse af data sker hver anden måned.

Foruden toldpositionerne i artikel 14.1 i protokollen om oprindelsesbestemmelser opfører Kommissionen i samarbejde med EU-erhvervsgrenen en liste over centrale toldpositioner, som ikke er specifikke for automobilsektoren, men vigtige for bilproduktion og andre relevante sektorer. Der føres specifikt tilsyn, jf. artikel 14.1 i protokollen om oprindelsesbestemmelser.

2. Kommissionen undersøger på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ umiddelbart, hvorvidt betingelserne for påberåbelse af artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser er overholdt, og aflægger rapport om resultaterne af undersøgelsen inden 10 arbejdsdage efter anmodningen. Efter høringer inden for rammerne af det særlige udvalg, som der henvises til i artikel 207, stk. 3, afsnit 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anmoder Kommissionen om høringer med Korea, når betingelserne i artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser er opfyldt. Kommissionen betragter bl.a. betingelserne som opfyldt, når tærsklerne i denne artikels stk. 3 er nået.

3. En forskel på 10 procentpoint betragtes som »betydelig« for anvendelsen af artikel 14.2, stk. 1, litra a), i protokollen om oprindelsesbestemmelser ved vurdering af den øgede import af dele eller komponenter til Korea sammenlignet med den øgede eksport af færdige produkter fra Korea til Unionen. En stigning på 10 % betragtes som »betydelig« for anvendelsen af artikel 14.2, stk. 1, litra b), i protokollen om oprindelsesbestemmelser ved vurdering af stigningen i eksport af færdige produkter fra Korea til Unionen i absolutte tal eller i forhold til EU-produktionen. Stigninger under disse tærskler kan på grundlag af individuel vurdering ligeledes betragtes som »betydelig«.

Artikel 12

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Oplysninger modtaget i medfør af denne forordning, som er af fortrolig karakter eller er meddelt fortroligt, må ikke videregives, medmindre den, der har afgivet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

3. Enhver anmodning om fortrolig behandling skal angive årsagerne til, at oplysningerne bør behandles fortroligt. Vil den, der har givet oplysningerne, imidlertid ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, og viser det sig, at anmodningen om fortrolig behandling er ubegrundet, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.

4. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, hvis videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.

5. Stk. 1-4 er ikke til hinder for, at Unionens myndigheder tager hensyn til generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i henhold til denne forordning. Disse myndigheder tager imidlertid hensyn til fysiske og juridiske personers berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 13

Beretning

1. Kommissionen offentliggør en årsberetning om anvendelsen og gennemførelsen af aftalen. Beretningen indeholder oplysninger om de aktiviteter, der er gennemført af de forskellige organer, som har ansvaret for at føre tilsyn med gennemførelsen af aftalen og overholdelsen af heraf afledte forpligtelser, herunder forpligtelser i forbindelse med handelshindringer.

2. En særlig del af beretningen skal vedrøre overholdelsen af forpligtelser under kapitel 13 i aftalen og aktiviteter, der gennemføres af den nationale rådgivende gruppe og civilsamfundsforummet.

3. Beretningen indeholder desuden et sammendrag af statistikkerne og tendensen i handelen med Korea. Resultaterne af tilsynet med toldgodtgørelsen nævnes særskilt.

4. Beretningen skal indeholde oplysninger om gennemførelsen af denne forordning.

5. Europa-Parlamentet kan inden for én måned fra Kommissionens offentliggørelse af beretningen, indkalde Kommissionen til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg for at fremlægge og redegøre for spørgsmål vedrørende gennemførelsen af aftalen.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af det udvalg, der er nedsat ved artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4.

5. Stk. 2, 3 og 4 berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets udøvelse af den beføjelse, der er indført ved artikel 11 i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ EUT L 84 af 31.3.2009, s. 1.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for aftalens anvendelse, jf. aftalens artikel 15.10. Der offentliggøres en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om datoen for anvendelsen af aftalen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

GYŐRI E.

Formand

BILAG I

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen glæder sig over, at Europa-Parlamentet og Rådet efter førstebehandlingen er nået til enighed om forordningen om beskyttelsesforanstaltninger.

Som foreskrevet i forordningen vil Kommissionen fremlægge en årsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Korea og stille sig til rådighed for drøftelser med Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg om eventuelle spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med gennemførelsen af aftalen.

Kommissionen ønsker i denne forbindelse at fremsætte følgende bemærkninger:

- a) Kommissionen vil føre et nøje tilsyn med Koreas gennemførelse af sine forpligtelser vedrørende forskriftsmæssige forhold, herunder navnlig forpligtelserne angående tekniske bestemmelser inden for bilsektoren. Tilsynet skal omfatte alle aspekter af ikke-toldmæssige hindringer, og resultaterne skal dokumenteres og meddeles til Europa-Parlamentet og Rådet.
- b) Kommissionen lægger også særlig vægt på effektiv gennemførelse af forpligtelserne vedrørende arbejdskraft og miljø i kapitel 13 i frihandelsaftalen (Handel og bæredygtig udvikling). I denne forbindelse vil Kommissionen søge vejledning fra den nationale rådgivende gruppe, der skal bestå af repræsentanter for forretningsorganisationer, fagforeninger og ikke-statslige organisationer. Gennemførelsen af kapitel 13 i frihandelsaftalen skal behørigt dokumenteres og meddeles til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen tilslutter sig også vigtigheden af, at der sikres effektiv beskyttelse i tilfælde af pludselige stigninger i importen inden for følsomme sektorer, herunder små biler. Tilsynet med følsomme sektorer skal omfatte biler, tekstilvarer og forbrugerelektronik. I denne forbindelse påpeger Kommissionen, at sektoren for små biler kan anses for et relevant marked, for så vidt angår en beskyttelsesundersøgelse.

Kommissionen bemærker, at oprettelsen af zoner med passiv forædling på den koreanske halvø i henhold til artikel 12 i protokollen om oprindelsesbestemmelser forudsætter, at parterne har indgået en international aftale, som Europa-Parlamentet skal have godkendt. Kommissionen vil holde Europa-Parlamentet fuldt informeret om overvejelser i Udvalget for Zoner for Passiv Forædling på den Koreanske Halvø.

Endvidere påpeger Kommissionen, at hvis den på grund af ekstraordinære omstændigheder beslutter at udvide undersøgelsens varighed i medfør af artikel 5, stk. 3, vil den sikre, at en sådan udvidet periode ikke overskrider gyldighedsperioden for eventuelle midlertidige foranstaltninger, der er indført i medfør af artikel 7.

BILAG II

FÆLLES ERKLÆRING

Kommissionen og Europa-Parlamentet er enige om betydningen af et tæt samarbejde om tilsynet med gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Korea og forordningen om beskyttelsesforanstaltninger. De aftaler i denne henseende følgende:

- Såfremt Europa-Parlamentet vedtager en henstilling om indledning af undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger, undersøger Kommissionen omhyggeligt, hvorvidt betingelserne indeholdt i forordningen for indledning på eget initiativ er opfyldt. Såfremt Kommissionen ikke anser betingelserne for opfyldt, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg indeholdende en redegørelse for alle de faktorer, der er relevante for indledningen af en sådan undersøgelse.
 - Kommissionen meddeler på anmodning fra Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg ethvert forhold, der vedrører Koreas gennemførelse af dets forpligtelser angående ikke-toldmæssige foranstaltninger eller kapitel 13 i frihandelsaftalen (Handel og bæredygtig udvikling).
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 512/2011**af 11. maj 2011****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har siden 1971 indrømmet udviklingslande handelspræferencer inden for rammerne af arrangementet med generelle toldpræferencer (»GSP«). GSP er blevet indført ved hjælp af på hinanden følgende forordninger om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer (»arrangementet«), som hver især normalt finder anvendelse i tre år ad gangen.
- (2) Det nuværende arrangement blev fastlagt ved Rådets forordning (EF) nr. 732/2008⁽²⁾, og finder anvendelse indtil den 31. december 2011. Nærværende forordning bør sikre, at arrangementet fortsat finder anvendelse efter denne dato.
- (3) Fremtidige forbedringer af arrangementet bør baseres på et kommissionsforslag til en ny forordning (»den næste forordning«), som bør tage hensyn til relevante overvejelser vedrørende effektiviteten af forordning (EF) nr. 732/2008 med hensyn til opfyldelse af målsætningerne med arrangementet. Den næste forordning bør omfatte de ændringer, som er nødvendige for at sikre, at arrangementet forbliver effektivt. Det er også af afgørende betydning, at Kommissionens forslag tager hensyn til de handelsstatistikker, som først blev tilgængelige i juli 2010, vedrørende den af arrangementet omfattede import for perioden til og med 2009, som var et år præget af et markant fald i den globale handel, der også omfattede udviklingslandene. Det er lige så vigtigt at sikre, at de erhvervsdrivende og de begunstigede lande gives tilstrækkeligt varsel om de ændringer, som den næste forordning vil medføre. Af disse årsager er den resterende anvendelsesperiode for forordning (EF) nr. 732/2008 utilstrækkelig til at gøre det muligt for Kommissionen at udarbejde et forslag samt til den senere vedtagelse af den næste forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det er dog ønskeligt at sikre kontinuitet i anvendelsen af arrangementet efter den 31. december 2011, og indtil den næste forordning er blevet vedtaget og finder anvendelse.

- (4) Forlængelsesperioden for forordning (EF) nr. 732/2008 bør ikke være ubegrænset. Følgelig og for at sikre, at der afsættes tilstrækkelig tid til den lovgivningsmæssige procedure til vedtagelse af det nye arrangement, bør anvendelsesperioden for nævnte forordning forlænges indtil den 31. december 2013. Såfremt den næste forordning finder anvendelse før denne dato, bør forlængelsesperioden afkortes tilsvarende.
- (5) Der er behov for en række tekniske ændringer af forordning (EF) nr. 732/2008 for at sikre sammenhæng og kontinuitet i forbindelse med anvendelsen af arrangementet.
- (6) Udviklingslande, der opfylder kriterierne for at indgå i den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (GSP+), bør have mulighed for at blive omfattet af de supplerende toldpræferencer i henhold til nævnte ordning, hvis Kommissionen på deres anmodning, som skal indsendes senest den 31. oktober 2011 eller den 30. april 2013, beslutter at indrømme dem den særlige ansporende ordning med virkning fra henholdsvis den 15. december 2011 eller den 15. juni 2013. Udviklingslande, som allerede er blevet indrømmet fordele under den særlige ansporende ordning i medfør af Kommissionens beslutning 2008/938/EF af 9. december 2008 om listen over begunstigede lande, som opfylder betingelserne for den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 732/2008⁽³⁾ og Kommissionens afgørelse 2010/318/EU af 9. juni 2010 om de begunstigede lande, som opfylder betingelserne for den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse for perioden fra den 1. juli 2010 til den 31. december 2011 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 732/2008⁽⁴⁾ bør bevare denne status under det nuværende arrangements forlængelse.
- (7) Forordning (EF) nr. 732/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 732/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer fra den 1. januar 2009 og om ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1100/2006 og (EF) nr. 964/2007«.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.3.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2011.

⁽²⁾ EUT L 211 af 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 334 af 12.12.2008, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 142 af 10.6.2010, s. 10.

2) I artikel 8, stk. 2, andet afsnit, tilføjes følgende litraer:

»c) i forbindelse med artikel 9, stk. 1, litra a, nr. iii) — de data, der var tilgængelige den 1. september 2010, som et årligt gennemsnit over tre på hinanden følgende år

d) i forbindelse med artikel 9, stk. 1, litra a, nr. iv) — de data, der var tilgængelige den 1. september 2012, som et årligt gennemsnit over tre på hinanden følgende år.«

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1, litra a), indsættes følgende efter nr. ii):

»eller

iii) senest den 31. oktober 2011 for at blive indrømmet den særlige ansørende ordning fra den 1. januar 2012

eller

iv) senest den 30. april 2013 for at blive indrømmet den særlige ansørende ordning fra den 1. juli 2013,«

b) i stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) andet punktum affattes således:

»Lande, som er blevet indrømmet den særlige ansørende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse på grundlag af en anmodning efter stk. 1, litra a), nr. i), behøver ikke indgive nogen anmodning efter stk. 1, litra a), nr. ii), stk. 1, litra a), nr. iii), eller stk. 1, litra a) nr. iv).«

ii) følgende afsnit tilføjes:

»Lande, som er blevet indrømmet den særlige ansørende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse på grundlag af en anmodning efter stk. 1, litra a), nr. ii), behøver ikke indgive nogen anmodning efter stk. 1, litra a), nr. iii), eller stk. 1, litra a), nr. iv). Lande, som er blevet indrømmet den særlige ansørende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse på grundlag af en anmodning efter stk. 1, litra a), nr. iii), behøver ikke indgive nogen anmodning efter stk. 1, litra a), nr. iv).«

4) I artikel 10, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) », eller« tilføjes i slutningen af litra b)

b) følgende litraer tilføjes:

»c) senest den 15. december 2011, hvis der er tale om en ansøgning efter artikel 9, stk. 1, litra a), nr. iii), eller

d) senest den 15. juni 2013, hvis der er tale om en ansøgning efter artikel 9, stk. 1, litra a), nr. iv).«

5) I artikel 32, stk. 2, erstattes ordene: »31. december 2011« med ordene: »31. december 2013 eller indtil en dato, der fastsættes i den næste forordning, alt efter hvad der indtræffer først«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

GYŐRI E.

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 513/2011**af 11. maj 2011****om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den endelige rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière efter et mandat fra Kommissionen konkluderede, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for finanssektoren inden for Den Europæiske Union for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Den anbefalede at indføre omfattende reformer af tilsynsstrukturen. Ekspertgruppen konkluderede endvidere, at der bør oprettes et europæisk finanstillsynssystem (ESFS), der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en for værdipapir- og markedssektoren, og anbefalede, at der oprettedes et europæisk råd for systemiske risici.

(2) I sin meddelelse af 4. marts 2009 med titlen »Fremdrift i den europæiske genopretning« foreslog Kommissionen at forelægge et udkast til lovgivning til oprettelse af ESFS, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 med titlen »Finansielt tilsyn i Europa« gjorde Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kunne udformes, og fremhævede de særlige forhold, der gør sig gældende for tilsynet med kreditvurderingsbureauer.

(3) Det Europæiske Råd anbefalede i konklusionerne fra den 19. juni 2009, at ESFS, bestående af et netværk af nationale finanstillsyn, som samarbejder med de tre nye europæiske tilsynsmyndigheder, blev oprettet. ESFS bør have til formål at opgradere kvaliteten af og konsekvensen i nationalt tilsyn, styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner gennem etablering af tilsynskollegier samt fastlægge et fælles europæisk regelsæt, der gælder for alle finansielle institutioner i det indre marked. Det Europæiske Råd lagde vægt på, at en europæisk værdipapir- og markedstilsynsmyndighed bør have tilsynsbeføjelser over for kreditvurderingsbureauer. Endvidere bør Kommissionen bevare sin kompetence til at håndhæve traktaterne, navnlig afsnit VII, kapitel 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, om de fælles regler om konkurrence, i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne for nævnte regler.

(4) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁴⁾ oprettedes Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (»ESMA«).

(5) ESMA's kompetenceområde bør være klart afgrænset, således at deltagere på det finansielle marked kan identificere den kompetente myndighed inden for kreditvurderingsbureauernes aktivitetsområde. ESMA bør have overordnet kompetence, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ⁽⁵⁾, i forbindelse med spørgsmål vedrørende registrering af og løbende tilsyn med registrerede kreditvurderingsbureauer.

(6) ESMA bør have eneansvar for registrering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer i Unionen. Når ESMA delegerer specifikke opgaver til de kompetente myndigheder, bør ESMA stadig bære det juridiske ansvar. Lederne og det øvrige personale i de nationale kompetente myndigheder bør involveres i beslutningsprocessen i ESMA i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 og være medlemmer af ESMA-organer som f.eks. tilsynsrådet eller de interne ESMA-paneler. ESMA bør have enekompetence til at indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande. I det omfang kompetente myndigheder deltager i beslutningsprocessen i ESMA, eller når de udfører opgaver på ESMA's vegne, bør de være dækket af disse samarbejdsaftaler.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54 af 19.2.2011, s. 37.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.12.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.4.2011.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

- (7) Gennemsigtigheden af de oplysninger, som udstederen af et kreditvurderet finansielt instrument giver til det udpegede kreditvurderingsbureau, kunne have stor potentiel merværdi for markedets funktion og investorbeskyttelsen. Der bør derfor tages hensyn til, hvordan gennemsigtigheden af de oplysninger, som ligger til grund for kreditvurderinger af alle finansielle instrumenter, bedst kan udvides. For det første vil offentliggørelsen af disse oplysninger til andre registrerede eller godkendte kreditvurderingsbureauer formodentlig øge konkurrencen mellem kreditvurderingsbureauerne, idet dette navnlig kunne føre til et øget antal uopfordrede vurderinger. Udstedelse af sådanne uopfordrede vurderinger bør fremme brugen af mere end én vurdering pr. finansielt instrument. Dette vil formodentlig også bidrage til at undgå eventuelle interessekonflikter, navnlig i »udsteder betaler-modellen« og bør forbedre kvaliteten af vurderingerne. For det andet kunne offentliggørelsen af disse oplysninger til hele markedet også øge investorernes muligheder for at udvikle deres egne risikoanalyser ved at basere deres fornødne omhu på disse yderligere oplysninger. Denne offentliggørelse kunne også føre til mindre afhængighed af kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauer. For at nå disse grundlæggende mål bør Kommissionen vurdere disse spørgsmål mere indgående ved at overveje det passende omfang af denne oplysningspligt yderligere, under hensyntagen til indvirkningen på lokale securitisationsmarkeder, yderligere dialog med interesserede parter, overvågning af markedet og lovgivningsmæssige tendenser og de erfaringer, der er opnået i andre jurisdiktionsområder. På grundlag af denne vurdering bør Kommissionen fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag. Kommissionens vurdering og forslag bør gøre det muligt at definere nye gennemsigtighedskrav på den mest hensigtsmæssige måde med hensyn til at imødegå offentlighedens interesse og på den måde, som er mest i overensstemmelse med investorbeskyttelsen.
- (8) Da kreditvurderinger anvendes i hele Unionen, er den traditionelle skelnen mellem den kompetente myndighed i hjemlandet og de øvrige kompetente myndigheder og brugen af en form for kollegiebaseret tilsynsordination ikke den mest hensigtsmæssige måde at føre tilsyn med kreditvurderingsbureauer på. Når ESMA er oprettet, vil det ikke længere være nødvendigt at beholde en sådan struktur. Registreringsprocessen bør derfor strømlines, og tidsfristerne afkortes tilsvarende.
- (9) ESMA bør være ansvarlig for registrering af og løbende tilsyn med kreditvurderingsbureauer, men bør ikke være ansvarlig for tilsyn med brugere af kreditvurderinger. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til den relevante sektorlovgivning med henblik på tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber, forsikrings-, livsforsikrings- og genforsikringsselskaber, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og alternative investeringsfonde, bør derfor fortsat være ansvarlige for at føre tilsyn med brugen af kreditvurderinger i forbindelse med disse finansielle institutioner og enheder, som der føres tilsyn med på nationalt plan for så vidt angår og med henblik på anvendelsen af andre direktiver om finansielle tjenesteydelser, og brug af kreditvurderinger i prospekter.
- (10) Det er behov for et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede forskriftsmæssige tekniske standarder for at lette anvendelsen af forordning (EF) nr. 1060/2009 i praksis og til at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at give ESMA ansvaret for at udarbejde udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder.
- (11) I forbindelse med kreditvurderingsbureauer bør ESMA forelægge Kommissionen udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder vedrørende de oplysninger, som kreditvurderingsbureauer skal indgive i forbindelse med deres ansøgning om registrering, de oplysninger, som kreditvurderingsbureauer skal indgive i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og for en vurdering af dets systemiske betydning for de finansielle markeders stabilitet eller integritet, og fremlæggelsen af de oplysninger, herunder struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som kreditvurderingsbureauer skal afgive i forbindelse med vurderingen af, om kreditvurderingsmetoderne opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009, samt indhold og form af de periodiske indberetninger om vurderingsdata med henblik på ESMA's løbende tilsyn. I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010 bør disse udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder godkendes af Kommissionen for at få bindende retsvirkning. Ved udarbejdelsen af udkast til tekniske standarder bør ESMA tage hensyn til de retningslinjer, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg allerede har udarbejdet, og ajourføre dem, hvis det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, for så vidt angår indholdet af forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (12) Inden for de områder, som ikke er omfattet af forskriftsmæssige tekniske standarder, bør ESMA have beføjelse til at udstede og ajourføre ikke-bindende retningslinjer om spørgsmål vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (13) For at kunne udføre sine opgaver effektivt, bør ESMA på simpel anmodning eller ved en afgørelse kunne kræve alle nødvendige oplysninger fra kreditvurderingsbureauer, personer, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, kreditvurderede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, hvortil kreditvurderingsbureauerne har outsourcet driftsmæssige funktioner, samt personer, der

på anden vis har en tæt eller væsentlig forbindelse til eller er forbundet med kreditvurderingsbureauer eller kreditvurderingsaktiviteter. Sidstnævnte persongruppe bør f.eks. omfatte det personale i et kreditvurderingsbureau, som ikke er direkte involveret i vurderingsaktiviteter, men som på grund af deres funktion i kreditvurderingsbureauet kan sidde inde med vigtige oplysninger om en specifik sag. Virksomheder, som har leveret tjenesteydelser til kreditvurderingsbureauer, kan også falde ind under denne kategori. De virksomheder, der bruger kreditvurderinger, bør ikke falde ind under denne kategori. Anmoder ESMA om sådanne oplysninger ved simpel anmodning, er adressaten ikke forpligtet til at forelægge oplysningerne, men gør vedkommende det frivilligt, bør de forelagte oplysninger ikke være ukorrekte eller vildledende. Sådanne oplysninger bør stilles til rådighed hurtigst muligt.

- (14) For at kunne udøve sine tilsynsbeføjelser på en effektiv måde bør ESMA kunne foretage undersøgelser og kontrol på stedet.
- (15) De kompetente myndigheder bør give alle de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009, og bistå og samarbejde med ESMA. ESMA og de kompetente myndigheder bør også arbejde tæt sammen med de kompetente sektormyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2009 omhandlede virksomheder. ESMA bør kunne delegerer særlige tilsynsopgaver til en medlemsstats kompetente myndighed, f.eks. når en tilsynsopgave kræver kendskab til eller erfaring med lokale forhold, som det er lettere at finde på nationalt plan. De typer af opgaver, det bør være muligt at delegerer, omfatter særlige undersøgelsesopgaver og kontrol på stedet. Forud for delegationen af opgaver bør ESMA høre den relevante kompetente myndighed om de nærmere betingelser i forbindelse med en sådan delegation af opgaver, herunder omfanget af den opgave, der skal delegeres, tidsplanen for udførelse af opgaven samt overførelsen af nødvendige oplysninger fra og til ESMA. ESMA bør kompensere de kompetente myndigheder for at udføre en delegeret opgave i overensstemmelse med en forordning om afgifter, som Kommissionen vedtager ved hjælp af en delegeret retsakt. ESMA bør ikke kunne delegerer kompetencen til at vedtage afgørelser om registrering.
- (16) Det er nødvendigt at sikre, at de kompetente myndigheder kan anmode ESMA om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af et kreditvurderingsbureaus registrering er opfyldt, og anmode ESMA om at suspendere anvendelsen af kreditvurderinger, hvis et kreditvurderingsbureau anses for at gøre sig skyldig i grov og vedvarende overtrædelse af forordning (EF) nr. 1060/2009. ESMA bør vurdere sådanne anmodninger og træffe passende foranstaltninger.
- (17) ESMA bør kunne pålægge tvangsbøder for at tvinge kreditvurderingsbureauerne til at bringe en overtrædelse

til ophør, til at afgive udtømmende oplysninger, som ESMA har krævet, eller til at underkaste sig en undersøgelse eller en kontrol på stedet.

- (18) ESMA bør også have mulighed for at pålægge kreditvurderingsbureauer bøder, hvis den finder, at de forsætligt eller uagtsomt har overtrådt forordning (EF) nr. 1060/2009. Bøder bør pålægges i forhold til hvor alvorlige overtrædelserne er. Overtrædelserne bør opdeles i forskellige grupper, for hvilke der bør fastsættes forskellige bøder. For at beregne bøden for en specifik overtrædelse bør ESMA bruge en totrinsmetode, der består i at fastsætte et grundbeløb og en justering af dette grundbeløb ved hjælp af forskellige koefficienter. Grundbeløbet bør fastsættes ved at tage hensyn til det pågældende kreditvurderingsbureaus årlige omsætning, og justeringerne bør foretages ved at forhøje eller nedsætte grundbeløbet ved hjælp af de relevante koefficienter i overensstemmelse med denne forordning.
- (19) Ved denne forordning fastsættes koefficienterne ved skærpene og formildende omstændigheder for at give ESMA de nødvendige redskaber til at træffe afgørelse om en bøde, der svarer til alvoren af en overtrædelse begået af et kreditvurderingsbureau under hensyntagen til de omstændigheder, hvorunder overtrædelser blev begået.
- (20) Før der træffes afgørelse om en bøde eller tvangsbøde, bør ESMA give de personer, som proceduren omfatter, lejlighed til at blive hørt for at respektere deres ret til forsvaret.
- (21) Medlemsstaterne bør fortsat have kompetence til at fastsætte og gennemføre bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af finansielle institutioners og andre enheders pligt til kun at anvende kreditvurderinger i reguleringssøjemed, hvis disse vurderinger er udstedt af kreditvurderingsbureauer, som er registreret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (22) Denne forordning bør ikke skabe præcedens for europæiske tilsynsmyndigheders pålæggelse af finansielle eller ikke-finansielle sanktioner over for deltagere på det finansielle marked eller andre selskaber i forbindelse med andre former for aktiviteter.
- (23) ESMA bør afholde sig fra at pålægge bøder eller tvangsbøder, hvis der allerede foreligger en retskraftig dom om en tidligere frifindelse eller domfældelse på baggrund af identiske forhold, eller forhold, som i det væsentlige er ens, som følge af en straffesag i henhold til national ret.

- (24) Afgørelser truffet af ESMA, der pålægger bøder og tvangsbøder, bør kunne tvangsfuldbyrdes og deres tvangsfuldbyrdelse bør ske efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i den medlemsstat, på hvis område tvangsfuldbyrdelsen finder sted. Den borgerlige retsplejes regler bør ikke omfatte strafferetlige procesregler, men bør kunne omfatte administrative procedureregler.
- (25) Begås overtrædelsen af et kreditvurderingsbureau, bør ESMA have beføjelse til at træffe en række tilsynsforanstaltninger, herunder, men ikke begrænset til, at kræve, at kreditvurderingsbureauet bringer overtrædelsen til ophør, at suspendere brugen af vurderinger i reguleringssøjemed, midlertidigt at forbyde kreditvurderingsbureauet at udstede vurderinger og, som en sidste udvej, at trække registreringen tilbage, såfremt kreditvurderingsbureauet i alvorlig grad eller gentagne gange har overtrådt forordning (EF) nr. 1060/2009. ESMA bør anvende tilsynsforanstaltningerne under hensyntagen til overtrædelsens art og alvor og respektere proportionalitetsprincippet. Før ESMA træffer en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, bør den give de personer, som er omfattet af procedurerne, lejlighed til at blive hørt for at respektere deres ret til forsvar.
- (26) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt navnlig i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af de forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder dem, der vedrører pressefrihed og ytringsfrihed i medierne samt retten til tolkning og oversættelse for dem, der ikke taler eller forstår processproget, som en del af den almindelige ret til en retfærdig rettergang.
- (27) Af hensyn til retssikkerheden bør der indføres klare overgangsforanstaltninger med henblik på fremsendelse af sagsakter og arbejdsdokumenter fra de kompetente myndigheder til ESMA.
- (28) En registrering af et kreditvurderingsbureau, som er godkendt af en kompetent myndighed, bør bevare sin gyldighed i hele Unionen, efter at tilsynsbeføjelserne er overgået fra de kompetente myndigheder til ESMA.
- (29) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på yderligere at præcisere eller ændre de kriterier, der lægges til grund for at vurdere ækvivalensen af tredjelandes regulerings- og tilsynsmæssige rammer for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, vedtage en forordning om afgifter og detaljerede regler om bøder og tvangsbøder samt ændre bilagene til forordning (EF) nr. 1060/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (30) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udfærdigelsen af delegerede retsakter sørge for, at der tidligt og løbende sendes oplysninger og relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (31) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. På Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ bør det være muligt at forlænge denne periode med tre måneder i forbindelse med områder af særlig betydning. Europa-Parlamentet og Rådet bør også kunne underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse. En sådan tidlig godkendelse af delegerede retsakter er særlig hensigtsmæssig, når tidsfrister skal overholdes, eksempelvis når der er tidsplaner i basisretsakten for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter.
- (32) I erklæringen til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, tog konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ finder fuldt ud anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger med henblik på forordning (EF) nr. 1060/2009.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

(35) Målene for denne forordning, nemlig at oprette effektive tilsynsrammer for kreditvurderingsbureauer ved at give en fælles tilsynsmyndighed bemyndigelse til at føre tilsyn med kreditvurderingsaktiviteter i Unionen, at give kreditvurderingsbureauer et fælles kontaktpunkt og at sikre konsekvent anvendelse af reglerne for kreditvurderingsbureauer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af den tværeuropæiske struktur og virkningen af de kreditvurderingsaktiviteter, der skal føres tilsyn med, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(36) Forordning (EF) nr. 1060/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

I forordning (EF) nr. 1060/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

- »p) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, der udpeges af hver medlemsstat i medfør af artikel 22
- q) »sektorlovgivning«: de EU-retsakter, der henvises til i artikel 4, stk. 1, første afsnit
- r) »kompetente sektormyndigheder«: de nationale kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til den relevante sektorlovgivning med henblik på at føre tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber, forsikrings-, livsforsikrings- og genforsikringsselskaber, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og alternative investeringsfonde.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Kreditinstitutter som defineret i direktiv 2006/48/EF, investeringsselskaber som defineret i direktiv 2004/39/EF, forsikringsselskaber, der er omfattet af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til

udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (*), livsforsikringsselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (**), genforsikringsselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (***), investeringsinstitutter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EØF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (****), arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i direktiv 2003/41/EF og alternative investeringsfonde kan kun anvende kreditvurderinger i reguleringsøjemed, hvis disse vurderinger er udstedt af kreditvurderingsbureauer, som er etableret i Unionen og registreret i henhold til denne forordning.

(*) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

(**) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

(***) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

(****) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.«

b) i stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) litra b), c) og d) affattes således:

»b) kreditvurderingsbureauet har kontrolleret og er i stand til over for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*) (»ESMA«) løbende at godtgøre, at tredjelandskreditvurderingsbureauets gennemførelse af kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den kreditvurdering, der skal valideres, opfylder krav, der er mindst lige så strenge som kravene i artikel 6-12

c) de muligheder, som ESMA har for at vurdere og kontrollere, at det kreditvurderingsbureau, der er etableret i tredjelandet, overholder kravene i litra b), er ikke begrænsede

d) kreditvurderingsbureauet stiller på anmodning alle de oplysninger til rådighed for ESMA, der er nødvendige for, at ESMA løbende kan overvåge opfyldelsen af kravene i denne forordning.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

ii) litra h) affattes således:

»h) der er en hensigtsmæssig samarbejdsaftale mellem ESMA og den relevante tilsynsmyndighed for kreditvurderingsbureauet, som er etableret i et tredjeland. ESMA sikrer, at en sådan samarbejdsaftale mindst angiver:

i) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem ESMA og den relevante tilsynsmyndighed for kreditvurderingsbureauet, som er etableret i et tredjeland, samt

ii) procedurerne for koordination af tilsynsaktiviteterne, for at ESMA løbende kan overvåge de kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den validerede kreditvurdering.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Det i stk. 1 omhandlede kreditvurderingsbureau kan ansøge om godkendelse. Ansøgningen indgives til ESMA i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 15.«

b) stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. ESMA behandler og træffer afgørelse om ansøgningen om godkendelse efter proceduren i artikel 16. Afgørelsen om godkendelse træffes på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i stk. 1, litra a)-d), i nærværende artikel.«

c) stk. 4 affattes således:

»4. Det i stk. 1 omhandlede kreditvurderingsbureau kan også indgive en ansøgning om undtagelse:

a) på et individuelt grundlag helt eller delvist for forpligtelsen til at opfylde kravene i bilag I, afsnit A, og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan påvise, at disse krav ikke står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger

b) fra kravet om fysisk tilstedeværelse i Unionen, hvis et sådant krav ville være for byrdefuldt og ikke stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger.

Kreditvurderingsbureauet indgiver en ansøgning om en undtagelse i henhold til første afsnit, litra a) og b), sammen med ansøgningen om godkendelse. I forbindelse med vurderingen af denne ansøgning tager ESMA hensyn til det i stk. 1 omhandlede kreditvurderingsbureaus størrelse i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger samt til betydningen af de kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauet, for en eller flere medlemsstaters finansielle markeders stabilitet og integritet. På grundlag af disse betragtninger kan ESMA indrømme det i stk. 1 omhandlede kreditvurderingsbureau en sådan undtagelse.«

d) stk. 5 udgår

e) stk. 6, tredje afsnit, affattes således:

»For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder træffer Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a og med forbehold af betingelserne i artikel 38b og 38c, for at præcisere eller ændre de kriterier, der er angivet i andet afsnit, litra a), b) og c) i nærværende stykke.«

f) stk. 7 og 8 affattes således:

»7. ESMA etablerer samarbejdsaftaler med de relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anset for at være ækvivalente med denne forordning i henhold til stk. 6. Aftalerne præciserer som et minimum:

a) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem ESMA og de relevante tilsynsmyndigheder i de pågældende tredjelande, og

b) procedurerne for samordningen af tilsynsaktiviteterne.

8. Artikel 20 og 24 finder tilsvarende anvendelse på godkendte kreditvurderingsbureauer og på kreditvurderinger, der udstedes af disse bureauer.«

4) I artikel 6, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) første afsnit, indledningen, affattes således:

»3. På anmodning af et kreditvurderingsbureau kan ESMA undtage et kreditvurderingsbureau fra at opfylde kravene i bilag I, afsnit A, punkt 2, 5 og 6, og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan godtgøre, at disse krav ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og arten og omfanget af udstedelsen af kreditvurderinger, og at:«

b) andet afsnit affattes således:

»Er der tale om en gruppe af kreditvurderingsbureauer, skal ESMA sikre, at mindst ét af kreditvurderingsbureauerne i gruppen ikke er undtaget fra overholdelsen af kravene i bilag I, afsnit A, punkt 2 og 5 og 6, og artikel 7, stk. 4.«

5) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Outsourcing

Væsentlige driftsmæssige funktioner må ikke overlades til tredjemand på en sådan måde, at kvaliteten af kreditvurderingsbureauets interne kontrol og ESMA's mulighed for at føre tilsyn med kreditvurderingsbureauets overholdelse af forpligtelser i henhold til denne forordning, forringes væsentligt.«

6) Artikel 10, stk. 6, affattes således:

»6. Kreditvurderingsbureauet benytter ikke ESMA's eller nogen anden kompetent myndigheds navn på en sådan måde, at det giver det udseende af eller lader formode, at ESMA eller en kompetent myndighed har valideret eller godkendt kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger eller kreditvurderingsaktiviteter.«

7) Artikel 11, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Et kreditvurderingsbureau stiller oplysninger om dets hidtidige resultater, herunder frekvensen af migration mellem kreditvurderingskategorier og oplysninger om tidligere udstedte kreditvurderinger og ændringer af disse, til rådighed i et centralt register, der oprettes af ESMA. Et kreditvurderingsbureau afgiver oplysninger til dette register i et standardiseret format fastlagt af ESMA. ESMA offentliggør disse oplysninger og udgiver hvert år et sammendrag af oplysninger om den væsentligste konstaterede udvikling.

3. Et kreditvurderingsbureau afgiver årligt, senest den 31. marts, oplysninger om de i bilag I, afsnit E, del II, punkt 2, anførte forhold til ESMA.«

8) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Registreringen gælder for hele Unionens område, når den afgørelse om registrering af et kreditvurderingsbureau, jf. artikel 16, stk. 3, eller artikel 17, stk. 3, som ESMA har vedtaget, har fået virkning.«

b) stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Et kreditvurderingsbureau underretter uden unødigt forsinkelse ESMA om enhver væsentlig ændring af betingelserne for den første registrering, herunder enhver åbning eller lukning af en filial i Unionen.«

c) stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Med forbehold af artikel 16 og 17 meddeler ESMA registrering af et kreditvurderingsbureau, hvis den på grundlag af behandlingen af ansøgningen konkluderer, at kreditvurderingsbureauet opfylder betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger som fastsat i denne forordning under hensyn til artikel 4 og 6.

5. ESMA indfører ikke betingelser for registrering, som ikke er fastsat i denne forordning.«

9) Artikel 15-21 affattes således:

»Artikel 15

Ansøgning om registrering

1. Kreditvurderingsbureauet indgiver en ansøgning om registrering til ESMA. Ansøgningen skal indeholde oplysninger om de i bilag II anførte forhold.

2. Indgives en ansøgning om registrering af en gruppe af kreditvurderingsbureauer, giver gruppens medlemmer et af dens medlemmer bemyndigelse til at indgive en ansøgning til ESMA på gruppens vegne. Det bemyndigede kreditvurderingsbureau leverer alle oplysninger om de i bilag II anførte forhold for hvert medlem af gruppen.

3. Et kreditvurderingsbureau indgiver sin ansøgning på et hvilket som helst af EU-institutionernes officielle sprog. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (*) finder tilsvarende anvendelse på enhver anden form for kommunikation mellem ESMA og kreditvurderingsbureauerne og disses personale.

4. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken kreditvurderingsbureauet skal fremlægge supplerende oplysninger.

Når ESMA har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA kreditvurderingsbureauet herom.

*Artikel 16***ESMA's behandling af ansøgningen om registrering af et kreditvurderingsbureau**

1. ESMA behandler senest 45 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 15, stk. 4, andet afsnit, et kreditvurderingsbureaus ansøgning om registrering på grundlag af kreditvurderingsbureauets opfyldelse af betingelserne i denne forordning.

2. ESMA kan forlænge behandlingen med 15 arbejdsdage, navnlig hvis kreditvurderingsbureauet:

a) overvejer at validere kreditvurderinger, som omhandlet i artikel 4, stk. 3

b) overvejer at benytte outsourcing, eller

c) anmoder om en undtagelse fra overholdelsen, jf. artikel 6, stk. 3.

3. Senest 45 arbejdsdage efter den i artikel 15, stk. 4, andet afsnit, omhandlede underretning eller, hvis artikel 16, stk. 2, finder anvendelse, senest 60 arbejdsdage derefter vedtager ESMA en fuldt begrundet afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering.

4. Den afgørelse, som ESMA vedtager i henhold til stk. 3, får virkning på den femte arbejdsdag efter vedtagelsen.

*Artikel 17***ESMA's behandling af ansøgninger om registrering fra en gruppe af kreditvurderingsbureauer**

1. ESMA behandler senest 55 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 15, stk. 4, andet afsnit, ansøgninger om registrering af en gruppe af kreditvurderingsbureauer på grundlag af kreditvurderingsbureauernes opfyldelse af betingelserne i denne forordning.

2. ESMA kan forlænge behandlingen med 15 arbejdsdage, navnlig hvis et af kreditvurderingsbureauerne i gruppen:

a) overvejer at validere kreditvurderinger, som omhandlet i artikel 4, stk. 3

b) overvejer at benytte outsourcing, eller

c) anmoder om en undtagelse fra overholdelsen, jf. artikel 6, stk. 3.

3. Senest 55 arbejdsdage efter den i artikel 15, stk. 4, andet afsnit, omhandlede underretning eller senest 70 arbejdsdage derefter, hvis stk. 2, i denne artikel finder anvendelse, vedtager ESMA fuldt begrundede individuelle afgørelser om meddelelse eller nægtelse af registrering for hvert kreditvurderingsbureau i gruppen.

4. Afgørelser, som ESMA vedtager i henhold til stk. 3, får virkning på den femte arbejdsdag efter deres vedtagelse.

*Artikel 18***Underretning om en afgørelse om meddelelse, nægtelse eller tilbagetrækning af registrering og offentliggørelse af listen over registrerede kreditvurderingsbureauer**

1. ESMA underretter senest fem arbejdsdage efter vedtagelsen af en afgørelse i henhold til artikel 16, 17 eller 20 det pågældende kreditvurderingsbureau herom. Når ESMA nægter at meddele registrering til et kreditvurderingsbureau eller trækker et kreditvurderingsbureaus registrering tilbage, giver den en fuldstændig begrundelse herfor i afgørelsen.

2. ESMA underretter Kommissionen, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (**) EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (***) EIOPA de kompetente myndigheder og de kompetente sektormyndigheder om enhver afgørelse i henhold til artikel 16, 17 eller 20.

3. ESMA offentliggør på sit websted en liste over alle kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning. Denne liste ajourføres senest fem arbejdsdage efter vedtagelsen af en afgørelse i henhold til artikel 16, 17 eller 20. Kommissionen offentliggør den ajourførte liste i *Den Europæiske Unions Tidende* senest 30 dage efter ajourføringen.

*Artikel 19***Registrerings- og tilsynsafgifter**

1. ESMA opkræver kreditvurderingsbureauerne afgifter i overensstemmelse med denne forordning og den i stk. 2 omhandlede forordning om afgifter. Disse afgifter skal fuldt ud dække ESMA's nødvendige udgifter til registrering og tilsyn med kreditvurderingsbureauer samt tilbagebetaling af de omkostninger, som de kompetente myndigheder eventuelt afholder under udførelse af arbejde i medfør af nærværende forordning, navnlig som følge af en delegation af opgaver, jf. artikel 30.

2. Kommissionen vedtager en forordning om afgifter. I forordningen fastsættes navnlig typen af afgifter og i hvilke tilfælde, der skal betales afgifter, afgifternes størrelse, hvorledes de skal betales samt hvorledes ESMA skal tilbagebetale de omkostninger, som de kompetente myndigheder afholder i medfør af nærværende forordning, navnlig som følge af en delegation af opgaver, jf. artikel 30.

Størrelsen af den afgift, der opkræves hos et kreditvurderingsbureau, skal dække alle administrative omkostninger og stå i et rimeligt forhold til det berørte kreditvurderingsbureaus omsætning.

Den i første afsnit omhandlede forordning om afgifter vedtages af Kommissionen ved hjælp af en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a, og med forbehold af betingelserne i artikel 38b og 38c.

Artikel 20

Tilbagetrækning af registrering

1. Med forbehold af artikel 24 trækker ESMA registreringen af et kreditvurderingsbureau tilbage, når kreditvurderingsbureauet:

- a) udtrykkeligt giver afkald på registreringen eller ikke har udstedt nogen kreditvurderinger i de seks forudgående måneder
- b) har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis, eller
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der lå til grund for dets registrering.

2. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor kreditvurderinger, som er udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau, anvendes, og som finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan anmode ESMA om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækningen af registreringen af det pågældende kreditvurderingsbureau er opfyldt. Hvis ESMA beslutter ikke at trække registreringen af det pågældende kreditvurderingsbureau tilbage, skal ESMA give en fuldstændig begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagetrækning af registreringen får øjeblikkelig virkning i hele Unionen med forbehold af de overgangsperioder for anvendelse af kreditvurderinger, der er fastsat i artikel 24, stk. 4.

KAPITEL II

ESMA'S TILSYN

Artikel 21

ESMA

1. ESMA sikrer, at denne forordning finder anvendelse, jf. dog artikel 25a.

2. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 udsteder og ajourfører ESMA retningslinjer om samarbejdet mellem ESMA, de kompetente myndigheder og de kompetente sektormyndigheder med henblik på denne forordning og på den relevante sektorlovgivning, herunder procedurerne og de nærmere betingelser vedrørende delegationen af opgaver.

3. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 udsteder og ajourfører ESMA i samarbejde med EBA og EIOPA retningslinjer om anvendelsen af valideringsordningen i henhold til artikel 4, stk. 3, i nærværende forordning senest den 7. juni 2011.

4. Senest 2 januar 2012 EUT: indsæt venligst datoen syv måneder efter denne forordnings ikrafttræden. forelægger ESMA udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som skal godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010, om:

- a) de oplysninger, som et kreditvurderingsbureau skal indgive i sin ansøgning om registrering, jf. bilag II
- b) de oplysninger, som kreditvurderingsbureauet skal indgive i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og vurderingen af dets systemiske betydning for de finansielle markeders stabilitet eller integritet, jf. artikel 5
- c) fremlæggelsen af de oplysninger, herunder struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som kreditvurderingsbureauer skal afgive i henhold til artikel 11, stk. 2, og bilag I, afsnit E, del II, punkt 1
- d) vurderingen af, om kreditvurderingsmetoder opfylder kravene i artikel 8, stk. 3
- e) indholdet af og formatet for de periodiske beretninger om vurderingsdata som kreditvurderingsbureauerne anmodes om med henblik på ESMA's løbende tilsyn.

5. ESMA offentliggør hvert år og første gang senest den 1. januar 2012 en rapport om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport skal navnlig indeholde en vurdering af, hvordan de kreditvurderingsbureauer, der er registreret i medfør af denne forordning, gennemfører bilag I.

6. ESMA forelægger hvert år Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om de tilsynsforanstaltninger, der er truffet, og de sanktioner, der er pålagt af ESMA i medfør af denne forordning, herunder bøder og tvangsbøder.

7. ESMA samarbejder med EBA og EIOPA i forbindelse med udførelsen af sine opgaver og hører EBA og EIOPA, inden den udsteder og ajourfører retningslinjer og forelægger udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, jf. stk. 2, 3 og 4.

(*) EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Undersøgelse af overholdelse af forpligtelsen til nærmere efterprøvning (»backtesting«)

1. ESMA undersøger i forbindelse med sit løbende tilsyn med kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning, regelmæssigt overholdelsen af artikel 8, stk. 3.

2. Med forbehold af artikel 23 skal ESMA også i forbindelse med den i stk. 1 nævnte undersøgelse:

- a) kontrollere kreditvurderingsbureauernes udførelse af nærmere efterprøvning
- b) undersøge resultaterne af den nærmere efterprøvning, samt
- c) kontrollere, at kreditvurderingsbureauerne har indført processer for at tage hensyn til resultaterne af den nærmere efterprøvning i deres vurderingsmetoder.«

11) Artikel 23-27 affattes således:

»Artikel 23

Ikke-indblanding vedrørende vurderingernes indhold eller metoder

ESMA, Kommissionen eller en offentlig myndighed i en medlemsstat må ikke under udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning blande sig i kreditvurderingernes indhold eller vurderingsmetoder.

Artikel 23a

Udøvelsen af de i artikel 23b, 23c og 23d omhandlede beføjelser

De beføjelser, som i medfør af artikel 23b, 23c og 23d er tillagt ESMA eller enhver embedsmand fra eller anden person bemyndiget af ESMA, må ikke anvendes til at kræve offentliggørelse af oplysninger eller dokumenter, som er underlagt krav om fortrolighed.

Artikel 23b

Anmodninger om oplysninger

1. ESMA kan på simpel anmodning eller ved afgørelse kræve, at kreditvurderingsbureauer, personer, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, kreditvurderede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, hvortil kreditvurderingsbureauerne har outsourcet driftsmæssige funktioner eller aktiviteter, og personer, der på anden vis har en tæt og væsentlig forbindelse til eller er forbundet med kreditvurderingsbureauer eller kreditvurderingsaktiviteter, forelægger alle de oplysninger, som ESMA har brug for til at varetage sine opgaver i henhold til denne forordning.

2. Når ESMA sender en simpel anmodning om oplysninger i henhold til stk. 1, skal ESMA:

- a) henvise til denne artikel som retsgrundlag for anmodningen
- b) angive formålet med anmodningen
- c) præcisere, hvilke oplysninger der ønskes
- d) fastsætte en frist for forelæggelsen af oplysningerne
- e) oplyse den person, som anmodes om oplysninger om, at der ikke er pligt til at forelægge oplysningerne, men at eventuelle svar på anmodningen om oplysninger ikke må være ukorrekte eller vildledende
- f) angive den bøde, der er foreskrevet i artikel 36a sammenholdt med bilag III, afsnit II, punkt 7, hvis svarene på de spørgsmål, som stilles, er ukorrekte eller vildledende.

3. Når ESMA ved afgørelse kræver, at der forelægges oplysninger i henhold til stk. 1, skal ESMA

- a) henvise til denne artikel som retsgrundlag for anmodningen
- b) angive formålet med anmodningen
- c) præcisere, hvilke oplysninger der kræves
- d) fastsætte en frist for forelæggelsen af oplysningerne
- e) angive de tvangsbøder, der er foreskrevet i artikel 36b, og som finder anvendelse, hvis de ønskede oplysninger er ufuldstændige
- f) angive den bøde, der er foreskrevet i artikel 36a sammenholdt med bilag III, afsnit II, punkt 7, hvis svarene på de spørgsmål, som stilles, er ukorrekte eller vildledende, samt
- g) angive retten til at indbringe afgørelsen for klagenævnet, og retten til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 60 og 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. De i stk. 1 omhandlede personer eller deres repræsentanter, eller, for så vidt angår juridiske personer og foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, giver de ønskede oplysninger. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på klienternes vegne. Klienterne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er fuldstændige, korrekte og ikke-vildledende.

5. ESMA sender hurtigst muligt et eksemplar af den simple anmodning eller af sin afgørelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område de i stk. 1 omhandlede personer, som er berørt af anmodningen om oplysninger, er bosat eller etableret.

Artikel 23c

Generelle undersøgelser

1. ESMA kan med henblik på varetægelse af sine opgaver i henhold til denne forordning foretage alle nødvendige undersøgelser af personer som omhandlet i artikel 23b, stk. 1. Med henblik herpå har embedsmænd fra ESMA eller andre personer bemyndiget af ESMA, beføjelse til at:

- a) undersøge registre, data, procedurer og eventuelt andet materiale, som har betydning for udførelsen af ESMA's opgaver, uanset det medium, hvorpå de er lagret
- b) tage eller erhverve bekræftede genpartier eller udskrifter af sådanne registre, data, procedurer og andet materiale
- c) indkalde og anmode enhver person som omhandlet i artikel 23b, stk. 1, eller deres repræsentanter eller medlemmer af deres personale, om mundtlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter, der vedrører kontrolundersøgelsens genstand og formål og at optage svarene
- d) udspørge enhver anden fysisk eller juridisk person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand
- e) anmode om oplysninger om telefonsamtaler og data-trafik.

2. Embedsmænd fra ESMA og andre personer bemyndiget af ESMA til at udføre de i stk. 1 nævnte undersøgelser udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig tilladelse, som angiver undersøgelsens genstand og formål. Tilladelsen oplyser også om de tvangsbøder, der er foreskrevet i artikel 36b, som finder anvendelse, hvis de ønskede registre, data, procedurer og eventuelt andet materiale eller svarene på de spørgsmål, som stilles til de personer, der er omhandlet i artikel 23b, stk. 1, ikke udleveres eller er ufuldstændige, og de bøder, der er omhandlet i artikel 36a sammenholdt med bilag III, afsnit II, punkt 8, som finder anvendelse, hvis svarene på de spørgsmål, som stilles til de personer, der er omhandlet i artikel 23b, stk. 1, er ukorrekte eller vildledende.

3. De personer, der er omhandlet i artikel 23b, stk. 1, skal underkaste sig undersøgelser, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af ESMA. Afgørelsen skal angive undersøgelsens genstand og formål, de tvangsbøder,

der er foreskrevet i artikel 36b, de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, og retten til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol.

4. ESMA underretter i god tid før undersøgelsen den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor undersøgelsen skal finde sted, om undersøgelsen og de bemyndigede personers identitet. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed bistår på ESMA's anmodning de bemyndigede personer med at udføre deres opgaver. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed kan også på anmodning deltage i undersøgelser.

5. Kræves der i overensstemmelse med national lovgivning en dommerkendelse fra en domstol for at få oplysninger om telefonsamtaler og data-trafik i henhold til stk. 1, litra e), anmodes der om en sådan kendelse. Der kan også anmodes om en sådan kendelse som en sikkerhedsforanstaltning.

6. Anmodes der om en kendelse som omhandlet i stk. 5, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af ESMA's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsens genstand. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ESMA om nærmere forklaringer især relateret til grunden til ESMA's mistanke om overtrædelse af denne forordning samt alvoren af den mistænkte overtrædelse og inddragelsen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om undersøgelsen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i ESMA's sagsakter. Lovligheden af ESMA's afgørelse kan kun gøres til genstand for prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol efter proceduren i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 23d

Kontrol på stedet

1. ESMA kan med henblik på varetægelse af sine opgaver i henhold til denne forordning foretage alle nødvendige kontroller på stedet af forretningslokaler tilhørende de juridiske personer, der er omhandlet i artikel 23b, stk. 1. ESMA kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage uvarslede kontroller på stedet.

2. Embedsmænd fra ESMA, og andre personer bemyndiget af ESMA til at foretage kontrol på stedet, kan betræde forretningslokaler og fast ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for en afgørelse om undersøgelse vedtaget af ESMA, og har alle de beføjelser, der er beskrevet i artikel 23c, stk. 1. De har også beføjelse til at forsegle alle forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer i det for kontrollen nødvendige tidsrum og omfang.

3. Embedsmænd fra ESMA, og andre personer bemyndiget af ESMA til at foretage kontrol på stedet, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig tilladelse, som angiver kontrollens genstand og formål samt de tvangsbøder, der er foreskrevet i artikel 36b, og som finder anvendelse, hvis de berørte personer ikke underkaster sig undersøgelsen. ESMA underretter i god tid den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres.

4. De personer, der er omhandlet i artikel 23b, stk. 1, skal underkaste sig den kontrol på stedet, som ESMA har påbudt ved afgørelse. Afgørelsen angiver kontrollens genstand og formål, angiver tidspunktet for dens påbegyndelse, oplyser om de tvangsbøder, der er foreskrevet i artikel 36b, de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, samt retten til at få prøvet afgørelsen ved Den Europæiske Unions Domstol. ESMA træffer disse afgørelser efter høring af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres.

5. Embedsmænd fra og de personer, der er bemyndiget eller udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres, skal efter anmodning fra ESMA aktivt bistå embedsmændene fra og andre personer, der er bemyndiget af ESMA. De har i den forbindelse de beføjelser, der er fastsat i stk. 2. Embedsmænd fra den pågældende medlemsstats kompetente myndighed kan også på anmodning deltage i kontroller på stedet.

6. ESMA kan også kræve, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udfører særlige undersøgelsesopgaver og kontroller på stedet, som foreskrevet i denne artikel og i artikel 23c, stk. 1, på ESMA's vegne. De kompetente myndigheder har i den forbindelse de samme beføjelser som ESMA, jf. nærværende artikel og artikel 23c, stk. 1.

7. Fastslår embedsmænd fra og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af ESMA, at en person modsætter sig en undersøgelse, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig for, at de kan gennemføre deres kontrol på stedet, og anmoder eventuelt om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.

8. Kræver den i stk. 1 omhandlede kontrol på stedet eller den i stk. 7 omhandlede bistand i overensstemmelse med national lovgivning en dommerkendelse, skal der anmodes derom. Der kan også anmodes om en sådan kendelse som en sikkerhedsforanstaltning.

9. Anmodes der om en dommerkendelse som omhandlet i stk. 8, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af ESMA's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i

forhold til undersøgelsens formål. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ESMA om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til ESMA's mistanke om, at en overtrædelse af denne forordning har fundet sted samt alvoren af den mistænkte overtrædelse og inddragelsen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om kontrollen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i ESMA's sagsakter. Lovligheden af ESMA's afgørelse kan kun indklages for Den Europæiske Unions Domstol efter den i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastlagte procedure.

Artikel 23e

Procedureregler for tilsynsforanstaltninger og bøder

1. Fastslår ESMA i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at der er nærliggende grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der udgør en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, udpeger ESMA en uafhængig efterforskningsembedsmand internt i ESMA til at undersøge sagen. Efterforskningsembedsmanden må ikke deltage eller have deltaget i det direkte eller indirekte tilsyn med eller registrering af det pågældende kreditvurderingsbureau og skal udføre sine opgaver uafhængigt af ESMA's tilsynsråd.

2. Efterforskningsembedsmanden undersøger de påståede overtrædelser under hensyntagen til bemærkninger fra de personer, der er genstand for undersøgelserne, og indsender et fuldstændigt dossier med sine resultater til ESMA's tilsynsråd.

Efterforskningsembedsmanden kan med henblik på udførelsen af sine arbejdsopgaver udøve beføjelsen til at kræve oplysninger i henhold til artikel 23b og til at foretage undersøgelser og kontroller på stedet i henhold til artikel 23c og 23d. I forbindelse med udøvelsen af disse beføjelser skal efterforskningsembedsmanden overholde artikel 23a.

Under udførelsen af sine opgaver har efterforskningsembedsmanden adgang til alle de dokumenter og oplysninger, som ESMA har indsamlet i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter.

3. Efterforskningsembedsmanden skal efter afslutning af sin undersøgelse og før indsendelse af dossieret med resultaterne til ESMA's tilsynsråd give de personer, der er genstand for undersøgelserne, lejlighed til at blive hørt om de forhold, der undersøges. Efterforskningsembedsmanden baserer kun sine resultater på forhold, som de personer, der er genstand for undersøgelserne, har haft lejlighed til at udtale sig om.

Retten til forsvar for de berørte personer skal sikres fuldt ud i forbindelse med undersøgelser i henhold til denne artikel.

4. Ved indsendelse af dossieret med resultaterne til ESMA's tilsynsråd underretter efterforskningsembedsmanden de personer, der er genstand for undersøgelserne, herom. De personer, der er genstand for undersøgelserne, har ret til aktindsigt med forbehold af andre personers berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger, der vedrører tredjeparter.

5. På baggrund af dossieret med efterforskningsembedsmandens resultater og, når de berørte personer anmoder herom, efter at have hørt de personer, der er genstand for undersøgelserne i overensstemmelse med artikel 25 og 36c, beslutter ESMA's tilsynsråd, om de personer, der har været genstand for undersøgelserne, har gjort sig skyldige i en eller flere af de overtrædelser, der er anført i bilag III, og træffer i så fald en tilsynsforanstaltning i henhold til artikel 24 og pålægger en bøde i henhold til artikel 36a.

6. Efterforskningsembedsmanden deltager ikke i drøftelser i ESMA's tilsynsråd og griber ikke på anden måde ind i tilsynsrådets beslutningsproces.

7. Kommissionen vedtager yderligere procedureregler for udøvelsen af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser og opkrævning af bøder eller tvangsbøder, og vedtager nærmere regler for forældelsesfrister for påleggelse og håndhævelse af sanktioner.

De i første afsnit omhandlede regler vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a og med forbehold af betingelserne i artikel 38b og 38c.

8. ESMA henviser sager til strafferetlig forfølgelse til de relevante nationale myndigheder, hvis ESMA i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning fastslår, at der er nærliggende grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der kan betragtes som en overtrædelse af straffelovgivningen. Endvidere afholder ESMA sig fra at pålægge bøder eller tvangsbøder, hvis der allerede foreligger en retskraftig dom om en tidligere frifindelse eller domfældelse på baggrund af identiske forhold eller forhold, som i det væsentlige er ens, som følge af en straffesag i henhold til national ret.

Artikel 24

Tilsynsforanstaltninger truffet af ESMA

1. Fastslår ESMA's tilsynsråd i henhold til artikel 23e, stk. 5, at et kreditvurderingsbureau har gjort sig skyldig i

en af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, træffer det en eller flere af følgende afgørelser om at:

- a) trække kreditvurderingsbureauets registrering tilbage
- b) udstede et midlertidigt forbud mod, at kreditvurderingsbureauet udsteder kreditvurderinger med virkning i hele Unionen, indtil overtrædelsen er bragt til ophør
- c) suspendere anvendelsen i reguleringssøjemed af kreditvurderinger udstedt af kreditvurderingsbureauet med virkning i hele Unionen, indtil overtrædelsen er bragt til ophør
- d) kræve, at kreditvurderingsbureauet bringer overtrædelsen til ophør
- e) offentliggøre meddelelser.

2. ESMA's tilsynsråd tager i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede afgørelser hensyn til overtrædelsens art og alvor ud fra følgende kriterier:

- a) overtrædelsens varighed og hyppighed
- b) om overtrædelsen har afsløret alvorlige eller systemiske svagheder ved virksomhedens procedurer, dets forvaltningssystemer eller de interne kontroller
- c) om økonomisk kriminalitet blev fremmet eller foranlediget af eller på anden måde kan tilskrives overtrædelsen
- d) om overtrædelsen er begået forsætligt eller uagtsomt.

3. Inden ESMA's tilsynsråd træffer de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede afgørelser, underretter det EBA og EIOPA herom.

4. Kreditvurderingerne kan fortsat anvendes i reguleringssøjemed efter vedtagelsen af de i stk. 1, litra a) og c), omhandlede afgørelser i en periode på højst:

- a) ti arbejdsdage fra den dato, hvor ESMA's afgørelse i henhold til stk. 5 offentliggøres, hvis der findes kreditvurderinger af samme finansielle instrument eller enhed, som er udstedt af andre kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning, eller
- b) tre måneder fra den dato, hvor af ESMA's afgørelse i henhold til stk. 5 offentliggøres, hvis der ikke findes kreditvurderinger af samme finansielle instrument eller enhed, som er udstedt af andre kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning.

ESMA's tilsynsråd kan forlænge perioden i litra b), herunder på anmodning af EBA eller EIOPA, med tre måneder under ekstraordinære omstændigheder, der kan medføre en forstyrrelse af markedet eller indvirke på den finansielle stabilitet.

5. ESMA's tilsynsråd underretter uden unødigt forsinkelse det berørte kreditvurderingsbureau om enhver afgørelse truffet i henhold til stk. 1 og meddeler de kompetente myndigheder og kompetente sektormyndigheder, Kommissionen, EBA og EIOPA sådanne afgørelser. Det offentliggør sådanne afgørelser på sit websted senest ti arbejdsdage fra den dato, hvor afgørelsen blev truffet.

Når ESMA's tilsynsråd offentliggør den i første afsnit omhandlede afgørelse, offentliggør det også det pågældende kreditvurderingsbureaus ret til at påklage afgørelsen, i givet fald at en sådan klage er indgivet med angivelse af, at en sådan klage ikke har opsættende virkning, samt at klagenævnet kan suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 25

Høring af de berørte personer

1. Før ESMA's tilsynsråd træffer afgørelse i henhold til artikel 24, stk. 1, giver det de personer, som proceduren omfatter, lejlighed til at blive hørt om ESMA's resultater. ESMA's tilsynsråd lægger kun de resultater til grund for sine afgørelser, som de personer, som proceduren omfatter, har haft lejlighed til at udtale sig om.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis der er behov for en hasteforanstaltning for at imødegå en overhængende fare for, at det finansielle system lider væsentlig skade. I så fald kan ESMA's tilsynsråd træffe midlertidige afgørelser og giver de berørte personer lejlighed til at blive hørt, snarest muligt efter at det har truffet sin afgørelse.

2. Retten til forsvar for de personer, som proceduren omfatter, skal sikres fuldt ud i procedureforløbet. De har ret til indsigt i ESMA's sagsakter med forbehold af andre personers berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger.

Artikel 25a

Kompetente sektormyndigheder med ansvar for at føre tilsyn med og håndhæve artikel 4, stk. 1 (brug af kreditvurderinger)

De kompetente sektormyndigheder er ansvarlige for at føre tilsyn med og håndhæve artikel 4, stk. 1, i overensstemmelse med den relevante sektorlovgivning.

KAPITEL III

SAMARBEJDE MELLEM ESMA, KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG KOMPETENTE SEKTORMYNDIGHEDER

Artikel 26

Pligt til at samarbejde

ESMA, EBA, EIOPA, de kompetente myndigheder og de kompetente sektormyndigheder samarbejder i det omfang, det er nødvendigt med henblik på denne forordning og den relevante sektorlovgivning.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. ESMA, de kompetente myndigheder og de kompetente sektormyndigheder giver uden unødigt forsinkelse hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning og den relevante sektorlovgivning.

2. ESMA kan til centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og eventuelt andre offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med betalings- og afviklingssystemer, videregive de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. På tilsvarende vis må sådanne myndigheder eller organer ikke forhindre i at videregive oplysninger til ESMA, som ESMA har brug for til at varetage sine opgaver i henhold til denne forordning.»

12) Artikel 28 og 29 udgår.

13) Artikel 30, 31 og 32 affattes således:

»Artikel 30

Delegation af opgaver fra ESMA til kompetente myndigheder

1. ESMA kan, hvis det er nødvendigt for at kunne udføre en tilsynsopgave korrekt, delegere særlige tilsynsopgaver til den kompetente myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med de af ESMA udarbejdede retningslinjer, jf. artikel 21, stk. 2. Disse særlige tilsynsopgaver kan navnlig omfatte beføjelse til at anmode om oplysninger, jf. artikel 23b, og foretage undersøgelser og kontroller på stedet, jf. artikel 23d, stk. 6.

2. ESMA hører den relevante kompetente myndighed inden delegationen af en opgave. Høringerne skal vedrøre:

a) omfanget af den opgave, der skal delegeres

b) tidsplanen for udførelsen af den opgave, der skal delegeres, og

c) videregivelse af de nødvendige oplysninger fra og til ESMA.

3. I overensstemmelse med forordningen om afgifter, som skal vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 19, stk. 2, tilbagebetaler ESMA de omkostninger, som en kompetent myndighed pådrager sig som følge af udførelsen af delegerede opgaver.

4. ESMA tager den i stk. 1 omhandlede delegation op til fornyet overvejelse med passende mellemrum. Delegationen af opgaver kan tilbagekaldes på et hvilket som helst tidspunkt.

Delegationen af opgaver berører ikke ESMA's ansvar og begrænser ikke ESMA's mulighed for at varetage og overvåge delegerede aktiviteter. Tilsynsopgaver i medfør af denne forordning, herunder registreringsafgørelser, endelige vurderinger og opfølgende afgørelser vedrørende overtrædelser delegeres ikke.

Artikel 31

Anmodninger om underretning og suspension fra kompetente myndigheder

1. Finder en kompetent myndighed i en medlemsstat, at handlinger, som er i strid med denne forordning, finder eller har fundet sted på den pågældende medlemsstats eller en anden medlemsstats område, underretter den så præcist som muligt ESMA herom. Finder den kompetente myndighed det hensigtsmæssigt af undersøgelsesmæssige hensyn, kan den også foreslå ESMA, at den undersøger behovet for at anvende de i artikel 23b og 23c omhandlede beføjelser over for et kreditvurderingsbureau, der er indblandet i sådanne handlinger.

ESMA træffer passende foranstaltninger. ESMA oplyser den underrettende kompetente myndighed om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens forløb.

2. Er den underrettende kompetente myndighed i en medlemsstat af den opfattelse, at et registreret kreditvurderingsbureau, hvis kreditvurderinger anvendes inden for den pågældende medlemsstats område, ikke opfylder de forpligtelser, som følger af denne forordning, og at overtrædelserne er tilstrækkeligt alvorlige og vedvarende til at have en væsentlig betydning for beskyttelsen af investorer eller det finansielle systems stabilitet i den pågældende medlemsstat, kan den underrettende kompetente myndighed anmode om, at ESMA suspenderer brugen af det berørte kreditvurderingsbureaus kreditvurderinger i reguleringsøjemed for de

finansielle institutioner og andre enheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, jf. dog den i stk. 1 omhandlede underretningspligt. Den underrettende kompetente myndighed begrundes anmodningen fuldt ud over for ESMA.

Anser ESMA ikke anmodningen for begrundet, oplyser ESMA skriftligt den underrettende kompetente myndighed herom og angiver årsagerne hertil. Anser ESMA anmodningen for begrundet, træffer ESMA passende foranstaltninger med henblik på at løse problemet.

Artikel 32

Tavshedspligt

1. Tavshedspligten gælder for ESMA, for de kompetente myndigheder og for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for ESMA, for de kompetente myndigheder eller for enhver anden person, som ESMA har delegeret opgaver til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med ESMA. Oplysninger, der er underlagt tavshedspligt, må ikke videregives til en anden person eller myndighed, medmindre sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

2. Alle oplysninger, der i henhold til denne forordning erhverves af eller udveksles mellem ESMA, de kompetente myndigheder, de kompetente sektormyndigheder og andre myndigheder og organer som omhandlet i artikel 27, stk. 2, betragtes som fortrolige, undtagen når ESMA eller den kompetente myndighed eller en anden myndighed eller et andet organ på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives, eller når en sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.»

14) Artikel 33 udgår.

15) Artikel 34 og 35 affattes således:

»Artikel 34

Aftale om udveksling af oplysninger

ESMA kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger er omfattet af regler om tavshedspligt, som mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 32.

Sådan udveksling af oplysninger skal have til formål at give disse tilsynsmyndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

For så vidt angår overførsel af personoplysninger til et tredjeland anvender ESMA Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (*).

Artikel 35

Videregivelse af oplysninger fra tredjelande

ESMA må kun videregive oplysninger, der er modtaget fra tilsynsmyndigheder i tredjelande, hvis ESMA eller en kompetent myndighed har fået en udtrykkelig tilladelse fra den tilsynsmyndighed, der har overført oplysningerne, og må i givet fald kun videregive oplysningerne til de formål, til hvilke denne tilsynsmyndighed har givet sin tilladelse, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

(*) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.«

16) Overskriften i afsnit IV, kapitel I »Sanktioner, udvalgsprocedure og rapportering« ændres til »Sanktioner, bøder, tvangsbøder, udvalgsprocedure, delegerede beføjelser og rapportering«.

17) Artikel 36, stk. 1 og 2, affattes således:

»Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente sektormyndighed offentliggør enhver sanktion, der er blevet pålagt for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, medmindre en sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for de finansielle markeder eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.«

18) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 36a

Bøder

1. Fastslår ESMA's tilsynsråd i henhold til artikel 23e, stk. 5, at et kreditvurderingsbureau forsætligt eller uagtsomt har gjort sig skyldig i en af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, vedtager tilsynsrådet en afgørelse om pålæggelse af en bøde i overensstemmelse med stk. 2.

Et kreditvurderingsbureaus overtrædelse anses for at være begået forsætligt, hvis ESMA finder objektive faktorer, der viser, at kreditvurderingsbureauet eller dets øverste ledelse handlede bevidst med henblik på at begå overtrædelsen.

2. Grundbeløbet for de i stk. 1 omhandlede bøder ligger inden for følgende grænser:

a) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del I, punkt 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 og 51, er bøden på mindst 500 000 EUR, dog højst 750 000 EUR

b) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del I, punkt 6-8, 16-18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42, 45-47, 48, 49, 52 og 54, er bøden på mindst 300 000 EUR, dog højst 450 000 EUR

c) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del I, punkt 9, 10, 26, 36, 44 og 53, er bøden på mindst 100 000 EUR, dog højst 200 000 EUR

d) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del II, punkt 1, 6, 7 og 8, er bøden på mindst 50 000 EUR, dog højst 150 000 EUR

e) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del II, punkt 2, 4 og 5, er bøden på mindst 25 000 EUR, dog højst 75 000 EUR

f) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del II, punkt 3, er bøden på mindst 10 000 EUR, dog højst 50 000 EUR

g) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del III, punkt 1, 2, 3 og 11, er bøden på mindst 150 000 EUR, dog højst 300 000 EUR

h) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del III, punkt 4, 6, 8 og 10, er bøden på mindst 90 000 EUR, dog højst 200 000 EUR

i) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del III, punkt 5, 7 og 9, er bøden på mindst 40 000 EUR, dog højst 100 000 EUR.

Med henblik på at afgøre, hvorvidt bødernes grundbeløb skal være i den lavere, midterste eller højere ende af de i første afsnit fastsatte beløb, tager ESMA hensyn til det pågældende kreditvurderingsbureaus årlige omsætning i det foregående regnskabsår. Grundbeløbet skal være i den lavere ende for kreditvurderingsbureauer, hvis årlige omsætning er under 10 mio. EUR, den midterste ende for kreditvurderingsbureauer, hvis årlige omsætning er mellem 10 og 50 mio. EUR, og den højere ende for kreditvurderingsbureauer, hvis årlige omsætning er over 50 mio. EUR.

3. De grundbeløb, der er fastsat inden for de i stk. 2 nævnte grænser, justeres om nødvendigt under hensyn til forværende og formildende faktorer i overensstemmelse med de relevante koefficienter, der er fastsat i bilag IV.

De relevante forværende koefficienter anvendes en for en på grundbeløbet. Finder mere end én forværende koefficient anvendelse, lægges forskellen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt forværende koefficient, til grundbeløbet.

De relevante formildende koefficienter anvendes en for en på grundbeløbet. Finder mere end én formildende koefficient anvendelse, trækkes forskellen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt formildende koefficient, fra grundbeløbet.

4. Uanset stk. 2 og 3, må bøden højst udgøre 20 % af det pågældende kreditvurderingsbureaus årlige omsætning i det foregående regnskabsår, og hvis kreditvurderingsbureauet direkte eller indirekte har haft en fortjeneste på grund af overtrædelsen, skal bøden mindst svare til den pågældende økonomiske fortjeneste.

Udgør en handling eller undladelse fra et kreditvurderingsbureaus side mere end én overtrædelse som anført i bilag III, anvendes kun den største bøde i tilknytning til en af disse overtrædelser beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

Artikel 36b

Tvangsbøder

1. ESMA's tilsynsråd pålægger ved afgørelse tvangsbøder med henblik på at tvinge:

- a) et kreditvurderingsbureau til at bringe en overtrædelse til ophør i overensstemmelse med en afgørelse truffet i henhold til artikel 24, stk. 1, litra d)
- b) en person som omhandlet i artikel 23b, stk. 1, til at afgive udtømmende oplysninger, som krævet ved en afgørelse i henhold til artikel 23b
- c) en person som omhandlet i artikel 23b, stk. 1, til at underkaste sig en undersøgelse, og navnlig til at udlevere fuldstændige registre, data, procedurer eller alt andet ønsket materiale med henblik på at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat ved en afgørelse i henhold til artikel 23c
- d) en person som omhandlet i artikel 23b, stk. 1, til at underkaste sig en kontrol på stedet, der er påbudt ved en afgørelse i henhold til artikel 23d.

2. Tvangsbøderne skal være effektive og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne. Tvangsbøderne pålægges dagligt indtil kreditvurderingsbureauet eller den pågældende person opfylder den relevante afgørelse, jf. stk. 1.

3. Uanset stk. 2 skal tvangsbøderne udgøre 3 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår eller forbindelse med fysiske personer 2 % af den gennemsnitlige daglige indtægt i det foregående kalenderår. De beregnes fra den dato, der er angivet i den afgørelse, hvorved tvangsbøden pålægges.

4. Tvangsbøder kan højst pålægges i seks måneder efter underretningen om ESMA's afgørelse.

Artikel 36c

Høring af de personer, som proceduren omfatter

1. Før ESMA træffer afgørelse om pålæggelse af en bøde og/eller tvangsbøde i henhold til artikel 36a eller artikel 36b, stk. 1, litra a)-d), giver ESMA's tilsynsråd de personer, som proceduren omfatter, lejlighed til at blive hørt om ESMA's resultater. ESMA's tilsynsråd lægger kun de resultater til grund for sine afgørelser, som de personer, som proceduren omfatter, har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. Retten til forsvar for de personer, som proceduren omfatter, skal sikres fuldt ud i procedureforløbet. De har ret til indsigt i ESMA's sagsakter med forbehold af andre personers berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller ESMA's interne forberedende dokumenter.

Artikel 36d

Offentliggørelse, art, tvangsfuldbyrdelse og overførsel af bøder og tvangsbøder

1. ESMA offentliggør, hvilke bøder og tvangsbøder der er pålagt i henhold til artikel 36a og 36b, medmindre en sådan offentliggørelse vil være til alvorlig skade for de finansielle markeder eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

2. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 36a og 36b, er af administrativ karakter.

3. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 36a og 36b, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og gjort ESMA og Den Europæiske Unions Domstol bekendt med.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for det organ, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes ved en afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed hører dog under den berørte medlemsstats domstoles kompetence.

4. Bøder og tvangsbøder overføres til Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 36e

Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret over afgørelser, hvorved ESMA pålægger en bøde eller en tvangsbøde. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.»

19) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Ændring af bilagene

Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a og med forbehold af betingelserne i artikel 38b og 38c, vedtage foranstaltninger til ændring af bilagene, bortset fra bilag III, for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, herunder udviklingen på internationalt plan, særlig i forbindelse med nye finansielle instrumenter.»

20) Artikel 38, stk. 2, udgår.

21) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 38a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, tredje afsnit, artikel 19, stk. 2, artikel 23e, stk. 7, og artikel 37, for en periode på fire år fra den 1 juni 2011 EUT: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden.. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet

af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 38b.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 38b og 38c anførte betingelser.

Artikel 38b

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 5, stk. 6, tredje afsnit, artikel 19, stk. 2, artikel 23e, stk. 7, og artikel 37 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 38c

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra datoen for meddelelsen.

Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelser herfor, jf. artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.»

22) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 udgår

b) stk. 3 affattes således:

»3. Senest den 1. juli 2011 forelægger Kommissionen på baggrund af udviklingen i de regulerings- og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer i tredje- lande Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virk- ningerne af denne udvikling og af de i artikel 40 omhandlede overgangsbestemmelser for de finansielle markeders stabilitet i Unionen.«

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 39a

Rapport fra ESMA

Senest den 31. december 2011 foretager ESMA et skøn over personale- og ressourcebehovene i forbindelse med udøvelsen af dens beføjelser og varetagelsen af dens opgaver i overensstemmelse med denne forordning og fore- lægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport.«

24) Artikel 40, stk. 3, affattes således:

»Eksisterende kreditvurderingsbureauer kan fortsætte med at udstede kreditvurderinger, der kan anvendes i regule- ringsøjemed af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede finansielle institutioner og andre enheder, medmindre registrering nægtes. Nægtes registrering, finder artikel 24, stk. 4 og 5, anvendelse.«

25) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 40a

Overgangsbestemmelser i forbindelse med ESMA

1. Alle beføjelser og opgaver, der er knyttet til tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med kreditvurde- ringsbureauer, som blev overdraget til de kompetente myndigheder, uanset om de fungerede som kompetente myndigheder i hjemlandet eller ikke, og tilsynskollegier (kollegier) i de tilfælde, hvor de er oprettet, bringes til ophør den 1. juli 2011.

En ansøgning om registrering, der er modtaget af hjemlan- dets kompetente myndigheder eller af det relevante kolle- gium senest den 7. september 2010, overføres dog ikke til ESMA, og afgørelsen om meddelelse eller nægtelse af regi- strering, træffes af disse myndigheder og det relevante kollegium.

2. Med forbehold af stk. 1, andet afsnit, overtages even- tuelle sagsakter og arbejdsdokumenter, der er knyttet til tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med kredit- vurderingsbureauer, herunder eventuelle igangværende undersøgelser eller håndhævelsesforanstaltninger, eller bekræftede genparter heraf, af ESMA på den i stk. 1 omhandlede dato.

3. De kompetente myndigheder og kollegier, som er omhandlet i stk. 1, sikrer, at eventuelle eksisterende registre og arbejdsdokumenter, eller bekræftede genparter heraf, overføres til ESMA snarest muligt og under alle omstæn- digheder senest den 1. juli 2011. Disse kompetente myndigheder og kollegier yder også ESMA den bistand og rådgivning, der er nødvendig for at fremme en effektiv overdragelse og videreførelse af tilsyns- og håndhævelses- aktiviteter i forbindelse med kreditvurderingsbureauer.

4. ESMA fungerer som den retlige efterfølger for de kompetente myndigheder og kollegier, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med eventuelle administrative eller retlige procedurer som følge af disse kompetente myndig- heders og kollegiers tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med forhold, der henhører under denne forord- ning.

5. Enhver registrering af et kreditvurderingsbureau, jf. afsnit III, kapitel I, der er foretaget af en kompetent myndighed som omhandlet i denne artikels stk. 1, bevarer sin gyldighed efter overdragelsen af beføjelser til ESMA.

6. Senest den 1. juli 2014 gennemfører ESMA som led i sit løbende tilsyn mindst en undersøgelse af alle kreditvur- deringsbureauer, der henhører under dens tilsynsbefø- jelser.«

26) Bilag I ændres som anført i bilag I til denne forordning.

27) Bilagene i bilag II indsættes.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

GYŐRI E.

Formand

BILAG I

I bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 foretages følgende ændringer:

1) Afsnit A, punkt 2, sidste afsnit, affattes således:

»Udtalelser fra de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet om de i litra a)-d) omhandlede anliggender, forelægges regelmæssigt organet og stilles til rådighed for ESMA på anmodning.«

2) Afsnit B, punkt 8, første afsnit, affattes således:

»8. De i punkt 7 omhandlede registre og revisionsspor skal opbevares i det registrerede kreditvurderingsbureaus lokaler i mindst fem år og stilles til rådighed for ESMA på anmodning.«

3) I afsnit E, del II, punkt 2, første afsnit, affattes således:

»2. årligt gives følgende oplysninger:

- a) en liste over kreditvurderingsbureauets 20 største kunder efter den indtægt, de repræsenterer
 - b) en liste over de af kreditvurderingsbureauets kunder, hvis bidrag til den vækst, der er skabt i bureauets indtægt i det forudgående regnskabsår, oversteg væksten i bureauets samlede indtægt i det pågældende år med en faktor på over 1,5. Hver af disse kunder skal kun anføres på listen, når de i det pågældende år repræsenterede mere end 0,25 % af kreditvurderingsbureauets samlede indtægt på verdensplan, og
 - c) en oversigt over de i det pågældende år udstedte kreditvurderinger, hvoraf andelen af uopfordrede kreditvurderinger fremgår.«
-

BILAG II

Følgende bilag indsættes i forordning (EF) nr. 1060/2009:

»BILAG III

Liste over de i artikel 24, stk. 1, og artikel 36a, stk. 1, omhandlede overtrædelser**I. Overtrædelser i forbindelse med interessekonflikter samt organisatoriske krav eller driftskrav**

1. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 4, stk. 3, ved at validere en kreditvurdering udstedt i et tredjeland, uden at opfylde betingelserne i nævnte stykke, medmindre kreditvurderingsbureauet ikke har kendskab til eller kontrol over årsagen til denne overtrædelse.
2. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 4, stk. 4, andet afsnit, ved at udnytte valideringen af en kreditvurdering udstedt i et tredjeland med henblik på at omgå kravene i denne forordning.
3. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 1, ved at undlade at oprette et administrations- eller tilsynsorgan.
4. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, første afsnit, ved at undlade at sikre, at dets forretningsinteresser ikke begrænser kreditvurderingsaktiviteternes uafhængighed eller nøjagtighed.
5. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, andet afsnit, ved at udpege en øverste ledelse, som ikke har et godt omdømme, ikke har tilstrækkelige kvalifikationer og tilstrækkelig erfaring, og som ikke kan sikre en sund og forsvarlig forvaltning af kreditvurderingsbureauet.
6. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, tredje afsnit, ved at undlade at udpege det krævede antal uafhængige medlemmer af sit administrations- eller tilsynsorgan.
7. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, fjerde afsnit, ved at knytte aflønningen af de uafhængige medlemmer af sit administrations- eller tilsynsorgan til kreditvurderingsbureauets driftsresultater eller aflønne dem på en måde, som ikke sikrer uafhængigheden af deres vurdering eller ved at fastsætte en embedsperiode for de uafhængige medlemmer af sit administrations- eller tilsynsorgan på mere end fem år eller således, at den kan fornyes, eller ved at afskedige et uafhængigt medlem af administrations- eller tilsynsorganets i andre tilfælde end forseelse eller utilstrækkelig faglig indsats.
8. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, femte afsnit, ved at udpege medlemmer af sit administrations- eller tilsynsorgan, som ikke har en tilstrækkelig ekspertise inden for finansielle tjenester eller, hvor kreditvurderingsbureauet foretager kreditvurdering af strukturerede finansielle instrumenter, ved ikke at udpege mindst et uafhængigt medlem og et andet medlem af dette organ, der har et indgående kendskab til og stor erfaring på ledelsesniveau om markederne for strukturerede finansielle instrumenter.
9. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, sjette afsnit, ved at undlade at sikre, at de uafhængige medlemmer af dets administrations- eller tilsynsorgan udfører deres overvågningsopgaver i forbindelse med ethvert af de i sjette afsnit til nævnte punkt omhandlede anliggender.
10. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 2, syvende afsnit, ved at undlade at sikre, at de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet regelmæssigt forelægger organet udtalelser om de i sjette afsnit til nævnte punkt omhandlede anliggender og stiller disse udtalelser til rådighed for ESMA på anmodning.
11. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 3, ved at undlade at fastsætte fyldestgørende politikker eller procedurer for at sikre, at det opfylder sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
12. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 4, ved at undlade at have passende administrative og regnskabsmæssige procedurer, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på edb-området eller ved ikke at gennemføre eller til enhver tid have beslutningsprocedurer og organisatoriske strukturer som påkrævet i nævnte punkt.

13. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 5, ved at undlade at oprette og til enhver tid have en permanent og effektiv compliancefunktionsafdeling («compliancefunktion»), der fungerer uafhængigt.
14. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 6, første afsnit ved at undlade at sikre, at de betingelser, som gør det muligt for compliancefunktionen at varetage sine ansvarsområder korrekt og uafhængigt, som fastsat i første afsnit i nævnte punkt, er opfyldt.
15. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 7, ved at undlade at træffe passende og effektive organisatoriske og administrative foranstaltninger til at forebygge, identificere, eliminere eller håndtere og offentliggøre de i bilag I, afsnit B, punkt 1, omhandlede interessekonflikter eller ved at undlade at sørge for, at der føres registre over alle alvorlige trusler mod kreditvurderingsaktiviteternes uafhængighed, herunder mod de i bilag I, afsnit C, omhandlede regler vedrørende kreditvurderingsanalytikere, samt de beskyttelsesforanstaltninger, der træffes for at imødegå disse trusler.
16. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 8, ved at undlade at anvende passende systemer, ressourcer og procedurer til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i gennemførelsen af sine kreditvurderingsaktiviteter.
17. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 9, ved at undlade at etablere en kontrolfunktion, som:
 - a) er ansvarlig for regelmæssig kontrol af sine metoder, modeller og de vigtigste udgangshypoteser, samt af alle væsentlige ændringer heraf eller af hensigtsmæssigheden af disse metoder, modeller og de vigtigste udgangshypoteser, såfremt de anvendes eller påtænkes anvendt til vurdering af nye finansielle instrumenter
 - b) er uafhængig af de forretningsområder, der er ansvarlige for kreditvurderingsaktiviteter, og
 - c) rapporterer til medlemmerne af administrations- eller tilsynsorganet.
18. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit A, punkt 10, ved at undlade at overvåge og evaluere hensigtsmæssigheden og effektiviteten af sine systemer, interne kontrolmekanismer og ordninger, der etableres i overensstemmelse med denne forordning, samt ved at undlade at træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.
19. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 1, ved at undlade at identificere, eliminere eller håndtere og klart og tydeligt offentliggøre enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt, der kan påvirke de analyser og vurderinger, som dets kreditvurderingsanalytikere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i udstedelsen af kreditvurderinger, samt personer, der godkender kreditvurderinger, foretager.
20. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 3, første afsnit, ved at udstede en kreditvurdering under nogen af de omstændigheder, der er fastsat i første afsnit af nævnte punkt, eller, i forbindelse med en eksisterende kreditvurdering, ved at undlade omgående at oplyse, at kreditvurderingen eventuelt kan være usikker på grund af nævnte omstændigheder.
21. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 3, andet afsnit, ved at undlade straks at vurdere, om der er grundlag for en fornyet vurdering eller tilbagetrækning af den eksisterende kreditvurdering.
22. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 4, første afsnit, ved at udføre konsulent- eller rådgivningsaktiviteter for den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart vedrørende dennes selskabsstruktur eller juridiske struktur, aktiver, passiver eller aktiviteter.
23. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 4, tredje afsnit, første sætningsled, ved at undlade at sikre, at udførelsen af accessoriske tjenester ikke medfører en interessekonflikt i forhold til dets kreditvurderingsaktiviteter.
24. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 5, ved at undlade at sikre, at kreditvurderingsanalytikere eller personer, der godkender kreditvurderinger, fremsætter forslag eller giver anbefalinger om udformningen af strukturerede finansielle instrumenter, om hvilke kreditvurderingsbureauet forventes at udstede en kreditvurdering.

25. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 6, ved at undlade at udforme sine rapporterings- og kommunikationskanaler således, at det sikres, at de i afsnit B, punkt 1, omhandlede personer er uafhængige i forhold til andre af kreditvurderingsbureauets aktiviteter, som udføres på kommercielt grundlag.
26. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 8, andet afsnit, ved at undlade at opbevare registrene i mindst tre år, når registreringen af bureauet tilbagetrækkes.
27. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 1, ved at undlade at sikre, at kreditvurderingsanalytikere, dets ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under dets kontrol, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, besidder en passende viden og erfaring i forhold til de opgaver, de udfører.
28. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 2, ved at undlade at sikre, at de i artikel 7, stk. 1, nævnte personer ikke tager initiativ til eller deltager i forhandlinger vedrørende vederlag eller betalinger med en kreditvurderet enhed, en tilknyttet tredjepart eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med den kreditvurderede enhed ved et kontrolforhold.
29. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 3, litra a), ved at undlade at sikre, at personer, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, træffer alle passende foranstaltninger til at beskytte kreditvurderingsbureauets ejendom og dokumenter mod svig, tyveri eller misbrug under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og arten og omfanget af dets kreditvurderingsaktiviteter.
30. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 5, ved at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, påføres negative følger, når den pågældende til den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, indberetter, at en anden person, som omhandlet i punkt 1 i nævnt afsnit, har begået en handling, som førstnævnte anser som ulovlig.
31. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 6, ved, når en kreditvurderingsanalytiker afslutter sit ansættelsesforhold og bliver ansat i en kreditvurderet enhed, i hvis kreditvurdering den pågældende har været involveret, eller i en finansiell virksomhed, hvormed den pågældende har haft kontakt som led i sit arbejde i kreditvurderingsbureauet, at undlade at foretage en gennemgang af kreditvurderingsanalytikerens arbejde i de sidste to år inden vedkommendes fratræden.
32. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 1, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte punkt, ikke køber eller sælger eller deltager i en transaktion vedrørende et finansielt instrument som omhandlet i dette punkt.
33. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 2, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, ikke deltager i eller på anden måde påvirker fastsættelsen af en kreditvurdering, som fastsat i punkt 2 i nævnte afsnit.
34. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 3, litra b), c) og d), ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, ikke videregiver, anvender eller deler oplysninger, som nævnt i disse punkter.
35. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 4, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, ikke anmoder om eller modtager penge, gaver eller fordele fra en person, der indgår i et forretningsforhold med kreditvurderingsbureauet.
36. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 7, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, ikke påtager sig en ledende stilling i den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart seks måneder efter kreditvurderingen.
37. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, først afsnit, litra a), ved at undlade at sikre, at den ledende kreditvurderingsanalytiker ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst fire år.
38. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, først afsnit, litra b), ved at undlade at sikre, at en kreditvurderingsanalytiker ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst fem år.

39. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, første afsnit, litra c), ved at undlade at sikre, at en person, som godkender kreditvurderinger, ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst syv år.
40. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, andet afsnit, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), i nævnte punkt ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den i disse litraer omhandlede kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter, inden for to år efter udløbet af de i ovennævnte litraer fastsatte perioder.
41. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 5, ved at indføre løn- eller præstationsevaluering, som er afhængig af den indtægt, som kreditvurderingsbureauet får fra de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter.
42. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 2, ved at undlade at vedtage, gennemføre og håndhæve passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kreditvurderinger, som det udsteder, er baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, som det er i besiddelse af, og som er relevante for analysen i henhold til de anvendte vurderingsmetoder.
43. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 3, ved at undlade at anvende vurderingsmetoder, der er stringente, systematiske og kontinuerlige, og som verificeres på baggrund af den historiske erfaring, herunder nærmere efterprøvning (»backtesting«).
44. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 4, første afsnit, ved at nægte at udstede en kreditvurdering af en enhed eller et finansielt instrument under henvisning til, at en del af enheden eller det finansielle instrument tidligere er blevet vurderet af et andet kreditvurderingsbureau.
45. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 4, andet afsnit, ved at undlade at registrere alle de tilfælde, hvor det i forbindelse med kreditvurderingsprocessen afviger fra eksisterende kreditvurderinger, der er udarbejdet af et andet kreditvurderingsbureau, for så vidt angår underliggende aktiver eller strukturerede finansielle instrumenter, og ved at undlade at give en begrundelse for denne afvigelse.
46. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 5, første punktum, ved at undlade at overvåge sine kreditvurderinger eller ved at undlade at revurdere sine kreditvurderinger og metoder løbende og mindst en gang om året.
47. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 5, andet punktum, ved at undlade at etablere interne procedurer til at overvåge de konsekvenser, som makroøkonomiske ændringer eller ændringer af de finansielle markedsbetingelser har for dets kreditvurderinger.
48. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 6, litra b), ved at undlade at revurdere de påvirkede kreditvurderinger i overensstemmelse med nævnte litra ved ændring af metoder, modeller eller de vigtigste udgangshypoteser eller ved ikke samtidig at holde de pågældende vurderinger under observation.
49. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 6, litra c), ved at undlade at revurdere en kreditvurdering, der er udarbejdet på grundlag af de metoder, modeller eller vigtigste udgangshypoteser, som er ændret, hvis den samlede kombinerede virkning af ændringerne indvirker på denne kreditvurdering.
50. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 9 ved at outsource væsentlige driftsmæssige funktioner på en sådan måde, at kvaliteten af kreditvurderingsbureauets interne kontrol eller ESMA's mulighed for at føre tilsyn med kreditvurderingsbureauets overholdelse af denne forordning forringes væsentligt.
51. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del I, punkt 4, andet afsnit, ved at udstede en kreditvurdering eller afstå fra trække en eksisterende kreditvurdering tilbage i et tilfælde, hvor manglen på pålidelige oplysninger eller den komplekse struktur af en ny type finansielt instrument eller kvaliteten af de tilgængelige oplysninger ikke er tilfredsstillende eller rejser alvorlig tvivl med hensyn til, hvorvidt et kreditvurderingsbureau kan udstede en pålidelig kreditvurdering.
52. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 6, ved at benytte ESMA's eller en kompetent myndigheds navn på en sådan måde, at det giver det udseende af eller lader formode, at ESMA eller en kompetent myndighed har valideret eller godkendt kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger eller kreditvurderingsaktiviteter.
53. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 13 ved at opkræve gebyr for de oplysninger, der leveres i henhold til artikel 8-12.

54. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 14, stk. 1, ved at undlade at ansøge om registrering med henblik på artikel 2, stk. 1, når det er en juridisk person, der er etableret inden for Unionen.

II. Overtrædelser i forbindelse med hindringer for tilsynsaktiviteterne

1. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 7, ved at undlade at føre registre og revisionsspor af dets kreditvurderingsaktiviteter, som krævet i disse bestemmelser.
2. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 8, første afsnit, ved at undlade at opbevare de i punkt 7 i afsnit B omhandlede registre og revisionsspor i sine lokaler i mindst fem år eller ved at undlade at stille disse registre og revisionsspor til rådighed for ESMA på anmodning.
3. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 9, ved at undlade at opbevare registre over kreditvurderingsbureauets og den kreditvurderede enheds eller dens tilknyttede tredjeparters respektive rettigheder og pligter i henhold til en aftale om udførelse af kreditvurderingstjenester, så længe som forholdet mellem denne kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter eksisterer.
4. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 11, stk. 2, ved at undlade at stille de ønskede oplysninger til rådighed eller ved at undlade at afgive disse oplysninger i det ønskede format, jf. nævnte stykke.
5. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 11, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit E, del I, punkt 2, ved at undlade at give ESMA en liste over sine accessoriske tjenester.
6. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 14, stk. 3, andet afsnit, ved at undlade at underrette ESMA om enhver væsentlig ændring af betingelserne for den første registrering i overensstemmelse med dette afsnit.
7. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 23b, stk. 1, ved at forelægge ukorrekte eller vildledende oplysninger som svar på en simpel anmodning om oplysninger i medfør af artikel 23b, stk. 2, eller som svar på en afgørelse, der kræver oplysninger i medfør af artikel 23b, stk. 3.
8. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 23c, stk. 1, litra c), ved at forelægge ukorrekte eller vildledende svar på spørgsmål, der stilles i medfør af dette litra.

III. Overtrædelser i forbindelse med bestemmelserne om oplysninger

1. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 2, ved at undlade at offentliggøre navnene på de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter, hvorfra det modtager mere end 5 % af sin årlige indtægt.
2. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 4, tredje afsnit, andet sætningsled, ved at undlade at oplyse i sin endelige kreditvurdering, hvilke accessoriske tjenester der er ydet til den kreditvurderede enhed eller enhver tilknyttet tredjepart.
3. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 1, ved at undlade at offentliggøre de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, det anvender i sine kreditvurderingsaktiviteter, jf. bilag I, afsnit E, del I, punkt 5.
4. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 6, litra a), ved at undlade straks at give meddelelse om omfanget af de kreditvurderinger, der forventes at blive påvirket ved ændring af metoder, modeller og de vigtigste udgangshypoteser og ved ikke at gøre dette ved hjælp af samme kommunikationsmidler, som blev anvendt ved distributionen af de pågældende kreditvurderinger.
5. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 1, ved at undlade at offentliggøre beslutninger om at indstille en kreditvurdering samt en fyldestgørende begrundelse for beslutningen rettidigt og på et ikke-selektivt grundlag.
6. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del I, punkt 1 eller 2, punkt 4, første afsnit, eller punkt 5 eller bilag I, afsnit D, del II, ved at undlade at give de oplysninger, der kræves i henhold til disse bestemmelser, ved fremlæggelse af en kreditvurdering.
7. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del I, punkt 3, ved at undlade at informere den kreditvurderede enhed senest 12 timer inden offentliggørelse af kreditvurderingen.

8. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 3, ved at undlade at sikre, at de kreditvurderingskategorier, der anvendes for strukturerede finansielle instrumenter, klart adskilles ved at benytte et supplerende symbol, som adskiller dem fra de kreditvurderingskategorier, der er forbundet med alle andre enheder, finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser.
9. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 4, ved at undlade at offentliggøre sine politikker og procedurer vedrørende uopfordrede kreditvurderinger.
10. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 5, ved at undlade at give de oplysninger, der kræves i henhold til det pågældende stykke ved udstedelse af en uopfordret kreditvurdering, eller ved at undlade at angive en uopfordret kreditvurdering som en sådan.
11. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 11, stk. 1, ved at undlade på fuldstændig vis at offentliggøre eller straks at ajourføre oplysninger om de i bilag I, afsnit E, del I, anførte forhold.

BILAG IV

Liste over koefficienter knyttet til skærpende og formildende faktorer i forbindelse med anvendelsen af artikel 36a, stk. 3

Følgende koefficienter anvendes kumulativt på grundbeløbene i artikel 36a, stk. 2, på grundlag af hver af følgende skærpende og formildende faktorer:

I. Justeringskoefficienter knyttet til skærpende faktorer

1. Hvis overtrædelsen er begået gentagne gange, anvendes en yderligere koefficient på 1,1 for hver gang, den er gentaget.
2. Hvis overtrædelsen er begået i mere end seks måneder, anvendes en koefficient på 1,5.
3. Hvis overtrædelsen har afsløret systemiske svagheder ved kreditvurderingsbureauets organisation, navnlig i dets procedurer, forvaltningssystemer eller interne kontroller, anvendes en koefficient på 2,2.
4. Hvis overtrædelsen har haft en negativ indvirkning på kvaliteten af det pågældende kreditvurderingsbureaus kreditvurderinger, anvendes en koefficient på 1,5.
5. Hvis overtrædelsen er begået forsætligt, anvendes en koefficient på 2.
6. Hvis der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, efter at overtrædelsen er konstateret, anvendes en koefficient på 1,7.
7. Hvis kreditvurderingsbureauets øverste ledelse ikke har samarbejdet med ESMA om gennemførelsen af dennes undersøgelser, anvendes en koefficient på 1,5.

II. Justeringskoefficienter knyttet til formildende faktorer

1. Hvis overtrædelsen vedrører et forhold omhandlet i bilag III, del II eller III, og er begået i mindre end ti arbejdsdage, anvendes en koefficient på 0,9.
 2. Hvis kreditvurderingsbureauets øverste ledelse kan godtgøre, at den har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,7.
 3. Hvis kreditvurderingsbureauets øverste ledelse hurtigt, effektivt og i fuldt omfang har underrettet ESMA om overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,4.
 4. Hvis kreditvurderingsbureauet frivilligt har truffet foranstaltninger til at sikre, at en lignende overtrædelse ikke kan begås fremover, anvendes en koefficient på 0,6.
-

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA